

UN Secretariat Item Scan - Barcode - Record Title

Page

75

Date

08/06/2006

Time

11:11:54 AM

S-0864-0008-16-00001

Expanded Number **S-0864-0008-16-00001**

Title **Items-in-Public relations files - United Nations Day - 1970**

Date Created **13/10/1970**

Record Type **Archival Item**

Container **S-0864-0008: Public Relations Files of the Secretary-General: U Thant**

Print Name of Person Submit Image

Signature of Person Submit

YA/pjg

The Secretary-General of the United Nations presents his compliments to the Permanent Representative of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the United Nations and has the honour to acknowledge the receipt of his note No. 27/69/16 of 1 December 1970, concerning the observances and celebrations of United Nations Day 1970 in the United Kingdom.

4 December 1970

ENCLOSURE ATTACHED

Replies should be addressed

P.O. BOX 3434

NEW YORK 17, N.Y.

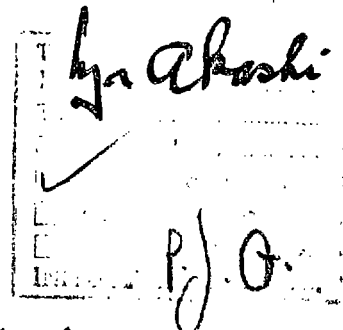
UNITED KINGDOM MISSION TO THE UNITED NATIONS

845 Third Avenue, NEW YORK, N.Y.

Telephone: PL 2-8400

DEC 2 1970

27/69/16

PL 112/2(1-2)

The Permanent Representative of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland presents his compliments to the Secretary-General of the United Nations and has the honour to refer to the Secretary-General's Note, reference PU 112/2(1) GEN dated 20 May 1970, in which he requested information on the observances and celebrations of United Nations Day 1970 in the United Kingdom.

The Permanent Representative of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland now has the honour to transmit to the Secretary-General the information requested.

The Permanent Representative of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland avails himself of this opportunity to renew to the Secretary-General of the United Nations the assurance of his highest consideration.

United Kingdom Mission
to the United Nations,
New York.

1 December 1970

12/1/70
12/1/70

Observance of United Nations Day, 1970 in
the United Kingdom

1. Theme

The theme chosen for United Nations Day, 1970 was "Peace, Justice and Progress": the theme for the 25th Anniversary.

2. Radio and Television Coverage

The Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs took part in a half hour radio programme on 23 October of the British Broadcasting Corporation entitled "Analysis", which considered the problems of the peace-keeping role of the United Nations. On 22 October, there was a programme on Independent Television on the work of the United Nations produced by the Inter-Nation TV Trust. In the same week, the BBC's "24 Hours" programme devoted a whole session to the United Nations.

3. Flags

Her Majesty's Government in the United Kingdom arranged a display of United Nations and Union flags which were flown during the week ending 24 October from Government buildings in Central London and in Parliament Square. In addition some local authorities in other parts of the country arranged the flying of United Nations flags on 24 October; the United Nations flag was also flown on a number of private buildings.

4. Publications

The poster and leaflet prepared by Her Majesty's Government for the celebration of the 25th Anniversary of the United Nations were given a wide distribution throughout the United Kingdom in the first half of 1970, and again during the week ending
.... 24 October. Copies of the leaflet and poster are attached to this memorandum.

In addition Her Majesty's Stationery Office published a revised edition of the booklet "Britain and the United Nations", reprinted in United Nations' colours for the 25th Anniversary.

.... A copy of this is also attached.

5. Reception

The National Co-ordinating Committee for the 25th Anniversary, together with the British Council, held a reception in the Banqueting Hall, Whitehall on 22 October. Members of the Government, the Diplomatic Corps and the Foreign and Commonwealth Office, together with others interested in the United Nations were invited.

6. Ecumenical Service

The National Co-ordinating Committee organised an ecumenical service in Westminster Abbey on 18 October, the Sunday preceding UN Day. The Foreign and Commonwealth Secretary was represented

on /

on this occasion, and a number of persons prominent in public life were present. Lord Boyle of Handsworth gave an address which received extensive publicity.

Civic services were held in churches throughout the country including the Cathedrals of Bristol, Coventry, Exeter and Southwark; the Speaker of the House of Commons preached in Hackney.

7. Scottish Activities

In Edinburgh a ceremony was held in the Great Hall of the Castle attended by over 400 people representing most aspects of Scottish life. The Secretary of State for Scotland presided and troops which had seen United Nations service took part. Messages were read from Her Majesty The Queen, the Secretary-General and Lord Boyd-Orr.

8. Welsh Activities

Shortly before UN Day, supporters of the UN in Wales launched their appeal for £500,000 to set up a Welsh Centre for International Affairs. It is hoped that this will become a focal point for the study of international affairs, and for support for the UN in Wales.

9. U.N. Association

Many centres commemorated the Day with meetings, some of them of considerable size, addressed by speakers knowledgeable in United Nations affairs. Other places organised week-end conferences on the United Nations and its work.

A number of centres made particular effort to involve members of the younger generation more actively in the celebration of UN Day. These took the form of teach-ins, conferences and exhibitions, particular events included a mammoth concert attended by 1300, an international concert including items from all over the world and a United Nations Art Competition.

In many areas United Nations Association members organised the sale of flags to raise money for UNICEF and for the UNA itself.

YA/pjg

The Secretary-General of the United Nations presents his compliments to the Permanent Observer of the Federal Republic of Germany to the United Nations and has the honour to acknowledge the receipt of his note of 24 November 1970, containing information on the observance and celebration of United Nations Day 1970 in the Federal Republic of Germany.

3 December 1970

89

DEC 1 1970

Federal Republic of Germany

The Permanent Observer
to the United Nations

I B 1 - 80.30

ACTION

TO: *Ly. Akashi*
1
2
3
☐ - Action Completed
☐ - Acknowledged
☐ - No Action Required
INITIALS

405 Lexington Avenue
New York, N. Y. 10017
Tel.-Nr.: (212) 687-6882
Telex: New York 224 111 UNOGERM

PU 112/2 (1-2)

The Permanent Observer of the Federal Republic of Germany to the United Nations presents his compliments to the Secretary-General of the United Nations and, with reference to the latter's note PU 112/2(1) GEN dated 20 May 1970 and his own note IB1-80.30 dated 26 May 1970, has the honour to transmit enclosed herewith information on the observance and celebration of United Nations Day 1970 in the Federal Republic of Germany.

*5 2/10
1971*

New York, November 24, 1970

Observance of United Nations Day 1970
in the Federal Republic of Germany

I.

1. On 9 October 1970, the Federal Minister for Foreign Affairs, Walter Scheel, in an address before the German Bundestag made mention of the United Nations anniversary.
2. On the occasion of the anniversary of the founding of the United Nations, the Federal Chancellor, Willy Brandt, issued an official statement which was published in the "Bulletin" of the Federal Government of 24 October 1970 and reprinted by a large segment of the German press.
3. The Federal President, Dr. Gustav Heinemann, sent a congratulatory message to the President of the United Nations General Assembly which was also reprinted in the "Bulletin" and in the press.

II.

1. On 26 October, the German Association for the United Nations, the representative of the United Nations High Commissioner for Refugees, the Director of the German branch of the International Labor Office, the German Committee for UNICEF, the German UNRRAO Commission, and the German branch of the World Food Programme gave a joint reception in Bonn-Bad Godesberg on the occasion of the United Nations anniversary. The gathering which was attended by 500 prominent guests was addressed by Professor Dr. Horst Ehmke, head of the Federal Chancellory,

representing the Federal Government. The subject of his speech was "German Collaboration in the United Nations". The hosts had set up a booth to furnish the guests with information material on the United Nations and their specialized agencies.

2. On 21 October, the President of the State Assembly (Landtag) of Lower Saxony, W. Baumgarten, joined by the German Association for the United Nations, invited prominent representatives of public life to a lecture meeting at Hanover's State House. In the presence of Lower Saxony's Minister President, Alfred Lubbe, the main lecture was held by Mrs. Katharina Focke, the Parliamentary State Secretary in the Federal Chancellery. The text of this address was published in the Federal Government's "Bulletin" of 24 October 1970 under the heading "In the Interest of Peace and the Welfare of Peoples".
3. On 24 October, the Berlin branch of the German Association for the United Nations held a commemorative meeting in the auditorium of the Ernst Reuter House, with Professor Dr. Hans Leussink, Federal Minister for Education and Science, as the featured speaker. His lecture under the title "Understanding through Education - The German Contribution to the International Education Year 1970" was not only broadcast, in excerpts, by the Berlin television stations but was given considerable play in the Berlin press and in some nation-wide papers in the Federal Republic of Germany.
4. On 26 October, Dr. Erhard Eppler, Federal Minister for Economic Co-operation, spoke in Stuttgart on the subject of "The United Nations on the Threshold of the Second Development Decade". This event to which invitations had

been extended by the Government of Baden-Wuerttemberg, the City of Stuttgart, and the Baden-Wuerttemberg branch of the German Association for the United Nations, received extensive coverage in the regional press.

5. On 5 November, the Bavarian branch of the German Association for the United Nations held a reception in Munich for the representatives of the Bavarian State Government, of science and of business.

In addition, the mass media - press, radio and television - commemorated the United Nations anniversary with programmes of their own. In this connection a programme of the national German television network featuring an interview with the Federal Minister for Foreign Affairs deserves special mention.

The Federal Agency for Political Education used its publication "Das Parlament" (The Parliament) to contribute to public awareness of the United Nations and their work: Issue No. 26/70 featured an article commemorating the signing of the United Nations Charter, and issue No. 37/70, devoted in its entirety to the International Education Year, contained, i.a., an article by Mrs. Brigitte Luegh, Parliamentary State Secretary in the Federal Ministry for Economic Co-operation, entitled "Educational Assistance - a Part of Development Policy". And finally, "Das Parlament", in issue No. 45/70, at length and in detail, paid once more tribute to the accomplishments of the United Nations.

WVN/CC

cc: [✓] The Secretary-General
Mr. Stavropoulos
Mr. Hamid
Registry (UNDP)

23 October 1970

Dear Mr. D'Astuges,

United Nations Day 1970 - Text of the Charter
in Esperanto

I acknowledge receipt of your letter No. 1807/2.11.0 (1970) on the above subject. Copies of your letter, of the Australian Ambassador's letters and of the text of the United Nation's Charter and the Statute of the International Court in Esperanto have been distributed to the Secretary-General, the Legal Counsel and the Assistant Secretary-General for Public Information.

With kindest regards,

Yours sincerely,

C.V. Narasimhan
Deputy Administrator

Mr. M.E. D'Astuges
Resident Representative
United Nations Development Programme
Saigon
Republic of Viet-Nam

UNITED NATIONS
DEVELOPMENT PROGRAMME

PROGRAMME DES NATIONS UNIES
POUR LE DÉVELOPPEMENT

BOITE POSTALE 1255 SAIGON

TEL : 23.942 - 23.943

287, PHAN-THANH-GIAN
SAIGON
RÉPUBLIQUE DU VIETNAM

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE:

No 1807/2.11.0(1970)

UNDEVPRO SAIGON	
13 October 1970	
ACTION	
OCT 22 1970	
TO MR. NARSIMHAN	
☒ Acknowledged	☐ Not acknowledged
☐ No Acknowledgement	☐ No Acknowledgement

Dear Mr. Narsimhan,

United Nations Day 1970
Text of the Charter in Esperanto

I attach three copies of a letter which I have received from His Excellency the Australian Ambassador in Viet-Nam, Mr. Ralph L. Harry, C.B.E., in which he requests me to forward the enclosed three copies of the text of the U.N. Charter and the Statute of the International Court, translated into Esperanto, for favour of distribution to the Secretary General, the Head of the Legal Division and the Head of the Public Information Division.

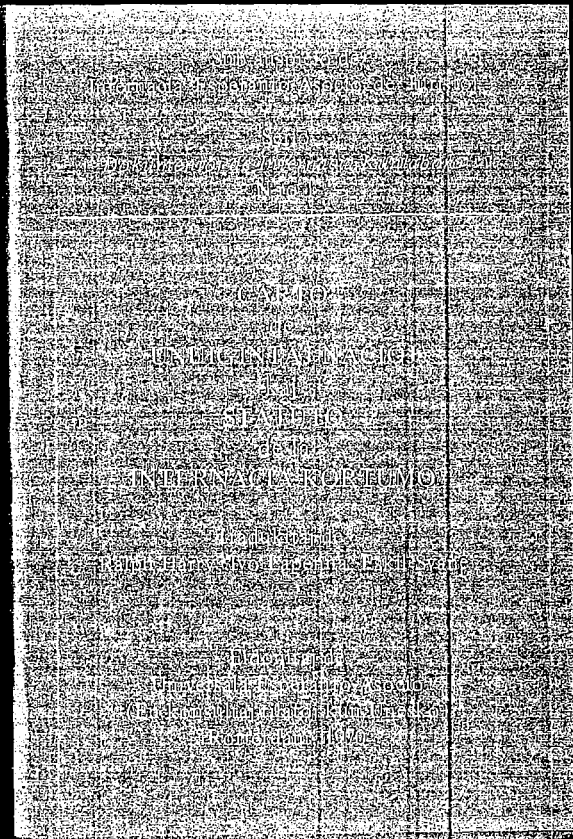
I should be most grateful if you would kindly use your good offices to deliver these interesting documents.

Yours sincerely,

M.E. D'Astugues

Resident Representative

Mr. C.V. Narasimhan
Chef de Cabinet and Deputy Administrator
Office of the Administrator
United Nations Development Programme
New York

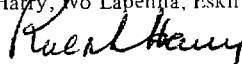

Sub aŭspicio de
Internacia Esperanto-Asocio de Juristoj

Serio
Dokumentoj de Internacia Kunlaboro
N-ro 1

ĈARTO
de
UNUIĜINTAJ NACIOJ
kaj
STATUTO
de la
INTERNACIA KORTUMO

Tradukitaj de:
Ralph Harry, Ivo Lapenna, Eskil Svane

Eldonitaj de
Universala Esperanto-Asocio
(En konsultaj rilatoj kun Unesko)
Rotterdam, 1970

La Ĉarto de Unuiĝintaj Nacioj estis subskribita en San Francisco je la 26-a de junio 1945, fine de la Konferenco de Unuiĝintaj Nacioj pri Internacia Organizo, kaj ekvalidis de la 24-a de oktobro 1945. La Statuto de la Internacia Kortumo estas integra parto de la Ĉarto.

Amendojn al Artikoloj 23, 27, kaj 61 de la Ĉarto akceptis la Ĝenerala Asembleo je la 17-a de decembro 1963, kun ekvalido de la 31-a de aŭgusto 1965. La amendo al Artikolo 109, akceptita de la Ĝenerala Asembleo je la 20-a de decembro 1965, ekvalidis de la 12-a de junio 1968.

La amendo al Artikolo 23 pligrandigas la membronombro de la Konsilo de Sekureco de dek unu ĝis dek kvin. Laŭ la amendita Artikolo 27, decidoj de la Konsilo de Sekureco bezonas, se temas pri aferoj proceduraj, aproban voĉon de naŭ membroj (antaŭe sep) kaj, se temas pri kiu ajn alispeca demando, aproban voĉon de naŭ membroj (antaŭe sep), inter kiuj devas troviĝi la konsentaj voĉoj de la kvin konstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco.

La amendo al Artikolo 61 pligrandigas la membronombro de la Ekonomia kaj Socia

Konsilo de dek ok ĝis dudek sep.

La amendo al Artikolo 109 (kiu tuŝas la unuan paragrafon de tiu Artikolo) preskribas, ke Ĝenerala Konferenco de Ŝtatoj-Membroj kun la celo revizii la Ĉarton povas okazi je dato kaj en loko fiksitaj per la voĉoj de du trionoj de la membroj de la Ĝenerala Asembleo kaj per la voĉoj de kiuj ajn naŭ membroj (antaŭe sep) de la Konsilo de Sekureco. Paragrafo 3 de la sama Artikolo, kiu traktas la eblon de eventuala revizia konferenco dum la deka ordinara sesio de la Ĝenerala Asembleo, ankoraŭ konservas sian originalan formon, en kiu estas menciitaj *la voĉoj de kiuj ajn sep membroj de la Konsilo de Sekureco*, ĉar tiun paragrafon jam laŭagis la Ĝenerala Asembleo (dum sia deka ordinara sesio) kaj la Konsilo de Sekureco.

ĈARTO DE UNUIGINTAJ NACIOJ

NI, LA POPOLOJ DE LA UNUIGINTAJ NACIOJ, RESOLUTAJ

savi estontajn generaciojn de la plago de milito, kiu dufoje en la daŭro de unu homa vivo trudis al la homaro neeldireblajn suferojn,

rekonfirmi nian kredon je la fundamentaj homaj rajtoj, je la digno kaj valoro de la homa personeco, je la egalaj rajtoj de viroj kaj virinoj kaj de nacioj grandaj kaj malgrandaj,

krei kondiĉojn necesajn por la konservo de justeco kaj de respekto al la devoj rezultantaj el traktatoj kaj aliaj fontoj de internacia juro,

antaŭenigi socian progreson kaj pli altan vivnivelon en pli granda libereco,

KAJ POR TIUJ CELOJ

praktiki toleremon, vivi en paco unu kun la alia kiel bonaj najbaroj,

unuigi niajn fortojn por konservi la internaciajn pacon kaj sekurecon,

akcepti principojn kaj iniciati metodojn, kiuj certigos, ke armforto ne estos uzata krom por la ĝenerala bono,

utiligi internacian maŝinaron por antaŭenigi la ekonomian kaj socian progreson de ĉiuj popoloj,

**DECIDIS KUNIGI NIAJN
KLOPODOJN POR REALIGI
TIUJN CELOJN.**

Sekve niaj respektivaj Registaroj, pere de siaj reprezentantoj, kunvenintaj en la urbo San Francisco kaj montrintaj plenrajtigilojn trovitajn en bona kaj gusta formo, akceptis ĉi tiun Ĉarton de Unuiĝintaj Nacioj kaj per tio starigas internacian organizaĵon, kies nomo estos "Unuiĝintaj Nacioj".

Ĉapitro I

CELOJ KAJ PRINCIPOJ

Artikolo 1

La Celoj de Unuiĝintaj Nacioj estas:

1. Konservi la internaciajn pacon kaj sekurecon kaj tiucele apliki efikajn kolektivajn rimedojn por preventi kaj forigi minacojn kontraŭ la paco kaj por subpremi ĉian agon de agreso aŭ alian rompon de la paco, kaj realigi, per pacaj metodoj konforme al la principoj de justeco kaj internacia juro, la ĝustigon aŭ la solvon de internaciaj disputoj aŭ de situacioj, kiuj povus konduki al rompo de la paco;

2. Evoluigi inter la nacioj amikajn rilatojn bazitajn sur respekto al la principo de egalaj rajtoj de la popoloj kaj de ilia rajto decidi pri si mem, kaj apliki ĉiajn aliajn rimedojn taŭgajn por plifirmigi universalan pacon;

3. Realigi internacian kunlaboradon por solvi internaciajn problemojn de ekonomia, socia, kultura aŭ humaneca karaktero kaj por antaŭenigi kaj stimuli respekton al homaj rajtoj kaj al fundamentaj liberecoj por ĉiuj sen distingo de raso, sekso, lingvo aŭ religio; kaj

4. Esti centro por harmoniigi la klopodojn de la nacioj por atingi tiujn komunajn celojn.

Artikolo 2

La Organizaĵo kaj ĝiaj Membroj, strebantaj al la Celoj formulitaj en Artikolo 1, devas agi konforme al la sekvantaj principoj:

1. La Organizaĵo estas bazita sur la principo de suverena egaleco de ĉiuj siaj Membroj.

2. La Membroj de la Organizaĵo, por certigi al ĉiuj la rajtojn kaj avantaĝojn rezultantajn el ilia membreco, devas plenumi bonfide la devojn, kiujn ili alprenis konforme al ĉi tiu Ĉarto.

3. La Membroj de la Organizaĵo devas solvi siajn internaciajn disputojn per pacaj metodoj tiamaniere, ke nek la internaciaj paco kaj sekureco nek la justeco endanĝeriĝas.

4. La Membroj de la Organizaĵo devas sin deteni en siaj internaciaj rilatoj de la minaco aŭ la uzo de perforto ĉu kontraŭ la teritoria integreco aŭ politika sendependeco de kiu ajn ŝtato, ĉu en kiu ajn alia maniero nekonforma al la Celoj de Unuiĝintaj Nacioj.

5. La Membroj de la Organizaĵo devas doni al Unuiĝintaj Nacioj plenan helpon por kiu ajn agado entreprenita de ĝi konforme al ĉi tiu

Ĉarto kaj deteni sin de helpo al ŝtato kontraŭ kiu Unuiĝintaj Nacioj entreprenas preventan aŭ kompulsan agadon.

6. La Organizaĵo devas certigi, ke la ŝtatoj kiuj ne estas Membroj de Unuiĝintaj Nacioj agu konforme al ĉi tiuj Principoj tiom kiom necesas por la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco.

7. Nenio en ĉi tiu Ĉarto rajtigas Unuiĝintajn Naciojn interveni en aferojn kiuj esence apartenas al la interna jurisdikcio de kiu ajn ŝtato, nek devigas la Membrojn submeti tiajn aferojn al solvproceduro laŭ ĉi tiu Ĉarto; tamen ĉi tiu principo neniel prejudicas la aplikon de la kompulsaj rimedoj difinitaj en Ĉapitro VII.

Ĉapitro II

MEMBRECO

Artikolo 3

Membroj-Fondintoj de Unuiĝintaj Nacioj estas la Ŝtatoj, kiuj, partopreninte en la Konferenco de la Unuiĝintaj Nacioj por Internacia Organizo en la urbo San Francisco aŭ antaŭe subskribinte la Deklaracion de la Unuiĝintaj Nacioj de la 1-a de januaro, 1942, subskribas

ĉi tiun Ĉarton kaj ratifas ĝin konforme al Artikolo 110.

Artikolo 4

1. Povas fariĝi Membroj de Unuiĝintaj Nacioj ĉiuj aliaj pacamaj Ŝtatoj kiuj akceptas la sindevigojn de ĉi tiu Ĉarto kaj, laŭ la opinio de la Organizaĵo, kapablas kaj volas plenumi tiujn sindevigojn.

2. Tia Ŝtato fariĝas Membro de Unuiĝintaj Nacioj per decido de la Ĝenerala Asembleo surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 5

La Ĝenerala Asembleo, surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco, povas provizore ĉesigi la uzon de membraj rajtoj kaj privilegioj al Membro de Unuiĝintaj Nacioj, kontraŭ kiu preventa aŭ kompulsaga agado estas entreprenita de la Konsilo de Sekureco. La Konsilo de Sekureco povas reestabli la uzon de tiuj rajtoj kaj privilegioj.

Artikolo 6

La Ĝenerala Asembleo, surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco, povas eksigi

el la Organizaĵo Membron de Unuiĝintaj Nacioj kiu persiste malobservas la Principojn formulitajn en ĉi tiu Ĉarto.

Ĉapitro III

ORGANOJ

Artikolo 7

1. Estas starigitaj kiel la ĉefaj organoj de Unuiĝintaj Nacioj: Ĝenerala Asembleo, Konsilo de Sekureco, Ekonomia kaj Socia Konsilo, Kuratoreca Konsilo, Internacia Kortumo kaj Sekretariato.

2. Estas starigeblaj, konforme al ĉi tiu Ĉarto, tiuj akcesoraj organoj kiuj montriĝas necesaj.

Artikolo 8

Unuiĝintaj Nacioj devas neniel limigi la eblecojn de viroj aŭ virinoj partopreni, en kiu ajn rolo kaj en kondiĉoj de egaleco, en la funkcioj de la ĉefaj kaj akcesoraj organoj.

Ĉapitro IV
LA ĜENERALA ASEMBLEO

Konsisto

Artikolo 9

1. La Ĝenerala Asembleo konsistas el ĉiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj.

2. Ĉiu Membro povas havi maksimume kvin reprezentantojn en la Ĝenerala Asembleo.

Funkcioj kaj Povo

Artikolo 10

La Ĝenerala Asembleo povas diskuti ĉiujn demandojn aŭ aferojn en la kadro de ĉi tiu Ĉarto aŭ rilatantaj al la povoj kaj funkcioj de kiu ajn el la organoj antaŭviditaj en ĉi tiu Ĉarto, kaj, kun la escepto antaŭvidita en Artikolo 12, povas fari pri tiuj demandoj aŭ aferoj rekomendojn al la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, al la Konsilo de Sekureco aŭ al la Membroj kaj al la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 11

1. La Ĝenerala Asembleo povas konsideri la ĝeneralajn principojn de kunlaborado por kon-

servi la internaciajn pacon kaj sekurecon inkluzive la principojn regantajn senarmigon kaj la reguligon de armiloj, kaj fari pri tiuj principoj rekomendojn al la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, aŭ al la Konsilo de Sekureco, aŭ al la Membroj kaj al la Konsilo de Sekureco.

2. La Ĝenerala Asembleo povas diskuti ĉiujn demandojn rilatantaj al la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco prezentitajn al ĝi de kiu ajn Membro de Unuiĝintaj Nacioj aŭ de la Konsilo de Sekureco aŭ de Ŝtato kiu ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj konforme al Artikolo 35 paragrafo 2, kaj kun la escepto antaŭvidita en Artikolo 12 povas fari pri ĉiuj tiaj demandoj rekomendojn al la koncernaj Ŝtato aŭ Ŝtatoj aŭ al la Konsilo de Sekureco aŭ al la Ŝtatoj kaj al la Konsilo de Sekureco. Ĉiu ajn tia demando kiu necesigas agadon devas esti transsendita de la Ĝenerala Asembleo al la Konsilo de Sekureco antaŭ aŭ post diskuto.

3. La Ĝenerala Asembleo povas atentigi la Konsilon de Sekureco pri situacioj kiuj probable endanĝerigos la internaciajn pacon kaj sekurecon.

4. La povoj de la Ĝenerala Asembleo formulitaj en ĉi tiu Artikolo ne limigas la ĝeneralan amplekson de Artikolo 10.

Artikolo 12

1. Dum la Konsilo de Sekureco plenumas, rilate al kiu ajn disputo aŭ situacio, la funkciojn asignitajn al ĝi per ĉi tiu Ĉarto, la Ĝenerala Asembleo devas ne fari iun ajn rekomendon pri tiu disputo aŭ situacio krom se la Konsilo de Sekureco tion petas.

2. La Ĝenerala Sekretario, kun la konsento de la Konsilo de Sekureco, informas la Ĝeneralan Asembleon okaze de ĉiu sesio pri la aferoj rilatantaj al la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco kiujn traktas la Konsilo de Sekureco; li same informas la Ĝeneralan Asembleon aŭ, se la Ĝenerala Asembleo ne kunsidas, la Membrojn de Unuiĝintaj Nacioj tuj post kiam la Konsilo de Sekureco ĉesis trakti tiajn aferojn.

Artikolo 13

1. La Ĝenerala Asembleo iniciatas studojn kaj faras rekomendojn kun la celo:

- a. antaŭenigi internacian kunlaboradon sur la politika kampo kaj stimuli la iompostioman evoluigon de internacia juro kaj ĝian kodigon;
- b. antaŭenigi internacian kunlaboradon sur la kampoj ekonomia, socia, kultu-

14

ra, eduka kaj publiksana, kaj helpi la realigon de homaj rajtoj kaj fundamentaj liberecoj por ĉiuj, sen distingo de raso, sekso, lingvo aŭ religio.

2. La ceteraj respondecoj, funkcioj kaj povoj de la Ĝenerala Asembleo rilate al la aferoj menciitaj en paragrafo 1b supre estas formulitaj en Ĉapitroj IX kaj X.

Artikolo 14

Kun rezervo pri la preskriboj en Artikolo 12, la Ĝenerala Asembleo povas rekomendi rimedojn por la paca ĝustigo de kiu ajn situacio, kia ajn ĝia origino, kies karakteron ĝi opinias probable malutila por la ĝenerala bono aŭ por la amikaj rilatoj inter la nacioj, inkluzive situaciojn rezultintajn el malobservo de la preskriboj de ĉi tiu Ĉarto kiuj formulas la Celojn kaj Principojn de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 15

1. La Ĝenerala Asembleo ricevas kaj konsideras la ĉiujarajn kaj specialajn raportojn de la Konsilo de Sekureco; tiuj raportoj devas enhavi referaton pri la rimedoj kiujn la Konsilo de Sekureco pridesidis aŭ aplikis por konservi la internaciajn pacojn kaj sekurecon.

15

2. La Ĝenerala Asembleo ricevas kaj konsideras la raportojn de la ceteraj organoj de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 16

La Ĝenerala Asembleo plenumas, rilate al la internacia kuratoreca reĝimo, la funkciojn asignitajn al ĝi per Ĉapitroj XII kaj XIII inkluzive la funkcion aprobi la kuratorecajn interkonsentojn pri regionoj ne difinitaj kiel strategiaj.

Artikolo 17

1. La Ĝenerala Asembleo ekzamenas kaj aprobas la buĝeton de la Organizaĵo.

2. La elspezojn de la Organizaĵo pagas la Membroj laŭ la proporcio kiun decidas la Ĝenerala Asembleo.

3. La Ĝenerala Asembleo konsideras kaj aprobas ĉiujn financajn kaj buĝetajn interkonsentojn kun la specialigitaj institucioj menciitaj en Artikolo 57 kaj ekzamenas la administrajn buĝetojn de tiuj institucioj por fari al ili rekomendojn.

16

Voĉdonado

Artikolo 18

1. Ĉiu membro de la Ĝenerala Asembleo havas unu voĉon.

2. Decidoj de la Ĝenerala Asembleo pri gravaj demandoj estas farataj per plimulto de du trionoj el la membroj kiuj ĉeestas kaj voĉdonas. Inkluzivitaj kiel gravaj demandoj estas: rekomendoj pri la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco, la elekto de la ne-konstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco, la elekto de la membroj de la Ekonomia kaj Socia Konsilo, la elekto de la membroj de la Kuratoreca Konsilo konforme al paragrafo 1(c) de Artikolo 86, la akcepto de novaj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, la provizora ĉesigo de la rajtoj kaj privilegioj de Membroj, la eksigo de Membroj, demandoj pri la funkciado de la kuratoreca reĝimo kaj buĝetaj demandoj.

3. Decidoj pri aliaj demandoj, inkluzive la difinon de pliaj kategorioj de demandoj decidendaj per plimulto de du trionoj, estas farataj per plimulto de la membroj kiuj ĉeestas kaj voĉdonas.

Artikolo 19

Membro de Unuiĝintaj Nacioj kiu postrestas rilate al la pago de sia financa kontribuo al la

17

Organizaĵo ne rajtas voĉdoni en la Ĝenerala Asembleo se la nepagita sumo egalas aŭ superas la kontribuon ŝuldatan de ĝi por la du kompletaj pasintaj jaroj. La Ĝenerala Asembleo tamen povas permesi al tia Membro partopreni en la voĉdonado se ĝi konstatas, ke la nepago estas kaŭzita de cirkonstancoj nedependaj de la volo de la Membro.

Proceduro

Artikolo 20

La Ĝenerala Asembleo kunvenas en regulaj ĉiujaraj sesioj kaj, kiam la cirkonstancoj tion postulas, en specialaj sesioj. Ĝi tiujn kunvokas la Ĝenerala Sekretario kiam tion petas la Konsilo de Sekureco aŭ la plimulto de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 21

La Ĝenerala Asembleo decidas pri sia proceduro regularo. Ĝi elektas sian Prezidanton por ĉiu sesio.

Artikolo 22

La Ĝenerala Asembleo povas starigi tiujn akcesorajn organojn kiujn ĝi opinias necesaj por la plenumo de siaj funkcioj.

Ĉapitro V

LA KONSILO DE SEKURECO

Konsisto

Artikolo 23

1. La Konsilo de Sekureco konsistas el dek kvin Membroj de Unuiĝintaj Nacioj. La Respubliko de Ĉinio, Francio, la Unio de Sovetaj Socialistaj Respublikoj, la Unuigita Regno de Granda Britio kaj Norda Irlando kaj la Unuigitaj Statoj de Ameriko estas konstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco. Dek aliaj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj devas esti elektitaj kiel nekonstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco fare de la Ĝenerala Asembleo kiu precipe atentis, unue, la kontribuon de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj al la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco kaj al la aliaj celoj de la Organizaĵo, kaj ankaŭ justan geografian distribuon.

2. La nekonstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco estas elektataj por periodo de du jaroj. Je la unua elekto de nekonstantaj membroj, post kiam la nombro de membroj de la Konsilo de Sekureco estos pliigita de dek unu al dek kvin, du el la kvar aldonaj membroj

estos elektitaj por periodo de unu jaro. Membro eksiganta ne estas tuj poste reelektebla.

3. Ĉiu membro de la Konsilo de Sekureco havas unu reprezentanton.

Funkcioj kaj Povo

Artikolo 24

1. Por certigi rapidan kaj efikan agadon de Unuiĝintaj Nacioj ĝiaj Membroj transdonas al la Konsilo de Sekureco la ĉefan respondecon por la konservado de la internaciaj paco kaj sekureco, kaj ili konsentas, ke plenumante siajn devojn laŭ tiu respondeco la Konsilo de Sekureco agas en ilia nomo.

2. Plenumante tiujn devojn la Konsilo de Sekureco devas agi konforme al la Celoj kaj Principoj de Unuiĝintaj Nacioj. La specifaj povoj donitaj al la Konsilo de Sekureco por ebligi ĝin plenumi tiujn devojn estas difinitaj en Ĉapitroj VI, VII, VIII kaj XII.

3. La Konsilo de Sekureco submetas al la Ĝenerala Asembleo por ties konsidero jarajn raportojn kaj, laŭbezzone, specialajn raportojn.

Artikolo 25

La Membroj de Unuiĝintaj Nacioj konsentas

akcepti kaj efektivi la decidojn de la Konsilo de Sekureco konforme al ĉi tiu Ĉarto.

Artikolo 26

Por antaŭenigi la starigon kaj konservadon de la internaciaj paco kaj sekureco, deturnante por armiloj nur la minimumon de la homaj kaj ekonomiaj provizoj de la mondo, la Konsilo de Sekureco havas la taskon, kun la helpo de la Komitato de la Milita Stabo menciita en Artikolo 47, ellabori planojn prezentotajn al la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj por la starigo de sistemo por reguligo de armiloj.

Voĉdonado

Artikolo 27

1. Ĉiu membro de la Konsilo de Sekureco havas unu voĉon.

2. La decidoj de la Konsilo de Sekureco pri proceduraj demandoj estas farataj per jesa voĉo de naŭ membroj.

3. La decidoj de la Konsilo de Sekureco pri ĉiuj aliaj demandoj estas farataj per jesa voĉo de naŭ membroj inter kiuj devas troviĝi la voĉoj de ĉiuj konstantaj membroj; komprenite ke, kiam decidoj de la Konsilo estas farataj konforme al Ĉapitro VI aŭ al paragrafo 3 de

Artikolo 52, partio en disputo sin detenas de la voĉdono.

Proceduro

Artikolo 28

1. La Konsilo de Sekureco devas esti tiel organizita, ke ĝi povas funkcii konstante. Tiu-cele ĉiu membro de la Konsilo de Sekureco devas ĉiam havi reprezentanton ĉe la sidejo de la Organizaĵo.

2. La Konsilo de Sekureco devas okazigi periodajn kunvenojn je kiuj ĉiu el la membroj rajtas, se ĝi tion deziras, esti reprezentata de membro de sia registaro aŭ de alia speciale nomita reprezentanto.

3. La Konsilo de Sekureco povas kunveni for de la sidejo de la Organizaĵo, en kiu ajn loko kiun ĝi taksas la plej taŭga por faciligi ĝian laboron.

Artikolo 29

La Konsilo de Sekureco povas starigi tiujn akcesorajn organojn kiujn ĝi opinias necesaj por la plenumo de siaj funkcioj.

Artikolo 30

La Konsilo de Sekureco decidas pri sia proceduro regularo, inkluzive la metodojn pri elekto de sia Prezidanto.

Artikolo 31

Ĉiu Membro de Unuiĝintaj Nacioj kiu ne estas membro de la Konsilo de Sekureco povas partopreni, sen voĉdonrajto, en la diskutado de kiu ajn demando prezentita al la Konsilo de Sekureco kiam ajn la Konsilo opinias, ke la intereso de tiu Membro estas speciale tuŝitaj.

Artikolo 32

Ĉiu Membro de Unuiĝintaj Nacioj kiu ne estas membro de la Konsilo de Sekureco aŭ ĉiu ŝtato kiu ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj, se ĝi estas partio en iu disputo konsiderata de la Konsilo de Sekureco, devas esti invitita por partopreni, sen voĉdonrajto, en la diskutado rilatanta al tiu disputo. La Konsilo de Sekureco difinas la kondiĉojn kiujn ĝi opinias justaj por la partopreno de ŝtato kiu ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj.

Ĉapitro VI

PACA SOLVO DE DISPUTOJ

Artikolo 33

1. La partioj en kiu ajn disputo, kies daŭrigo probable endanĝerigos la konservon de la internaciaj paco kaj sekureco, devas unue serĉi solvon per traktado, enketo, mediacio, konciliacio, arbitracio, juĝa decido, sinturno al regionaj institucioj aŭ interkonsentoj, aŭ per aliaj pacaj metodoj de sia propra elekto.

2. La Konsilo de Sekureco, se ĝi opinias tion necesa, alvokas la partiojn solvi sian disputon per tiaj metodoj.

Artikolo 34

La Konsilo de Sekureco povas enketi pri kiu ajn disputo aŭ kiu ajn situacio kiu povus konduki al internacia malakordo aŭ kaŭzi disputon, por determini ĉu la daŭrigo de tiu disputo aŭ situacio probable endanĝerigos la internaciajn pacon kaj sekurecon.

Artikolo 35

1. Ĉiu Membro de Unuiĝintaj Nacioj povas atentigi la Konsilon de Sekureco aŭ la Gener-

alan Asembleon pri disputo aŭ situacio kun la karaktero priskribita en Artikolo 34.

2. Ŝtato kiu ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj povas atentigi la Konsilon de Sekureco aŭ la Ĝeneralan Asembleon pri kiu ajn disputo en kiu ĝi estas partio, se ĝi antaŭe akceptas, rilate al tiu disputo, la devojn de paca solvo antaŭviditajn en ĉi tiu Ĉarto.

3. La funkciado de la Ĝenerala Asembleo rilate al aferoj prezentitaj al ĝia atento laŭ ĉi tiu Artikolo estas kondiĉita de la reguloj de Artikoloj 11 kaj 12.

Artikolo 36

1. La Konsilo de Sekureco povas, je kiu ajn stadio de disputo kun la karaktero priskribita en Artikolo 33 aŭ de analoga situacio, rekomendi taŭgajn procedurojn aŭ metodojn de ĝustigo.

2. La Konsilo de Sekureco devas konsideri ĉiujn procedurojn kiujn la partioj jam alprenis por la solvo de tiu disputo.

3. Farante rekomendojn laŭ ĉi tiu Artikolo, la Konsilo de Sekureco devas ankaŭ atenti pri tio, ke ordinare juraj disputoj devas esti prezentitaj de la partioj al la Internacia Kortumo,

konforme al la preskriboj de la Statuto de la Kortumo.

Artikolo 37

1. Se la partioj en disputo, kun la karaktero priskribita en Artikolo 33, ne sukcesas solvi ĝin pere de la metodoj indikitaj en tiu Artikolo, ili devas prezenti ĝin al la Konsilo de Sekureco.

2. Se la Konsilo de Sekureco opinias, ke fakte la daŭrigo de la disputo probable endanĝerigos la konservon de la internaciaj paco kaj sekureco, ĝi decidas ĉu agi laŭ Artikolo 36 aŭ rekomendi tiajn kondiĉojn de solvo, kiajn ĝi opinias taŭgaj.

Artikolo 38

Sen prejudico al Artikoloj 33 ĝis 37, la Konsilo de Sekureco povas, se ĉiuj partioj en disputo tion petas, fari al la partioj rekomendojn celantajn pacan solvon de la disputo.

Ĉapitro VII

AGADO EN KAZO DE MINACO KONTRAŬ LA PACO, ROMPOJ DE LA PACO KAJ AGOJ DE AGRESO

Artikolo 39

La Konsilo de Sekureco determinas la ekziston de minaco kontraŭ la paco, rompo de la paco aŭ ago de agreso, kaj faras rekomendojn aŭ decidas kiuj rimedoj estas aplikendaj laŭ Artikoloj 41 kaj 42 por konservi aŭ restarigi la internaciajn pacon kaj sekurecon.

Artikolo 40

Por preventi pligraviĝon de la situacio, la Konsilo de Sekureco povas, antaŭ ol fari la rekomendojn aŭ decidi pri la rimedoj aplikendaj konforme al Artikolo 39, alvoki la koncernajn partiojn konformiĝi al la provizoraj rimedoj kiujn ĝi opinias necesaj aŭ dezirindaj. Ĉi tiuj provizoraj rimedoj neniel ajn prejudicos la rajtojn, pretendojn aŭ pozicion de la koncernaj partioj. La Konsilo de Sekureco devas konsideri eventualan nekonformiĝon al tiuj provizoraj rimedoj.

Artikolo 41

La Konsilo de Sekureco povas decidi kiuj rimedoj, ekskluzive de la uzo de armforto, estas aplikendaj por efektiviĝi ĝiajn decidojn, kaj ĝi povas alvoki la Membrojn de Unuiĝintaj Nacioj apliki tiujn rimedojn. Ĉi tiuj povas inkluzivi kompletan aŭ partan interrompon de ekonomiaj rilatoj kaj de fervojaj, permaraj, peraeraj, poŝtaj, telegrafaj, radiaj kaj aliaj komunikiloj, kiel ankaŭ la rompon de diplomaciaj rilatoj.

Artikolo 42

Se la Konsilo de Sekureco opinias, ke la rimedoj antaŭviditaj en Artikolo 41 povus esti nesufiĉaj, aŭ ke ili montriĝis nesufiĉaj, ĝi povas entrepreni, pere de aeraj, maraj kaj surteraj militfortoj, tian agadon kiu estos necesa por konservi aŭ restarigi la internaciajn pacon kaj sekurecon. Tiu agado povas inkluzivi demonstraciojn, blokadon kaj aliajn operaciojn per aeraj, maraj aŭ surteraj militfortoj de Membroj de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 43

1. Ĉiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, por kontribui al la konservado de la internaciaj

28

paco kaj sekureco, akceptas la devon disponigi al la Konsilo de Sekureco post ties alvoko kaj konforme al specialaj interkonsento aŭ interkonsentoj, la militfortojn, helpon kaj faciligajn rimedojn inkluzive la rajton de transiro, necesajn por la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco.

2. Tiu interkonsento aŭ tiuj interkonsentoj reguligos la kvantojn kaj specojn de la militfortoj, ilian gradon de preteco kaj ĝeneralan situon kiel ankaŭ la karakteron de la faciligaj rimedoj kaj helpo provizendaj.

3. La interkonsento aŭ interkonsentoj estos pritraktitaj kiel eble plej baldaŭ je la iniciato de la Konsilo de Sekureco. Ili estos kontraktitaj inter la Konsilo de Sekureco kaj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj aŭ inter la Konsilo de Sekureco kaj grupoj de Membroj, kaj ili estas ratifendaj de la subskribintaj Ŝtatoj konforme al iliaj respektivaj konstituciaj proceduroj.

Artikolo 44

Se la Konsilo de Sekureco decidis uzi perforton, ĝi devas antaŭ ol alvoki Membron ne-reprezentatan en la Konsilo provizi militfortojn konforme al la devoj alprenitaj laŭ Artikolo 43, inviti tiun Membron, se la Membro tion deziras, partopreni en la decidoj de la

29

Konsilo de Sekureco rilate al la uzo de kontingentoj de la militfortoj de tiu Membro.

Artikolo 45

Por ebligi al la Organizaĵo apliki urĝajn militajn rimedojn, la Membroj devas teni tuj uzablajn naciajn aerarmeajn kontingentojn por kombinita plenumo de internacia kompulsagado. En la limoj difinitaj de la speciala interkonsento aŭ specialaj interkonsentoj menciitaj en Artikolo 43, la Konsilo de Sekureco, kun la helpo de la Komitato de la Milita Stabo, decidas la forton kaj la gradon de preteco de tiuj kontingentoj kaj establas planojn por ilia kombinita agado.

Artikolo 46

La planojn por la apliko de armforto faras la Konsilo de Sekureco kun la helpo de la Komitato de la Milita Stabo.

Artikolo 47

1. Estas starigita Komitato de la Milita Stabo por konsili kaj helpi la Konsilon de Sekureco pri ĉiuj demandoj rilatantaj al la militaj bezonoj de la Konsilo por konservi la internaciajn paco kaj sekurecon pri la uzo kaj la komando de la militfortoj metitaj je ĝia dis-

30

pono, la reguligo de armiloj kaj eventuala senarmigo.

2. La Komitato de la Milita Stabo konsistas el la Stabestroj de la konstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco aŭ de iliaj reprezentantoj. La Komitato invitas ĉiun Membreon de Unuiĝintaj Nacioj, kiu ne estas konstante reprezentata en la Komitato, aliĝi al ĝi kiam la partopreno de tiu Membro en ĝia laboro estas necesa por efika plenumo de la respondecoj de la Komitato.

3. La Komitato de la Milita Stabo respondacas, sub aŭtoritato de la Konsilo de Sekureco, pri la strategia direktado de ĉiuj militfortoj metitaj je dispo de la Konsilo. Demandoj kiuj rilatas al la komando de tiuj militfortoj estos reguligitaj poste.

4. La Komitato de la Milita Stabo povas, kun la permeso de la Konsilo de Sekureco kaj post konsiliĝo kun kompetentaj regionaj organizaĵoj, starigi regionajn subkomitatojn.

Artikolo 48

1. La agado necesa por plenumi la decidojn de la Konsilo de Sekureco por la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco devas esti entreprenita de ĉiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj aŭ de kelkaj el ili, laŭ la decido de la Konsilo.

31

2. Tiuj decidoj devas esti plenumitaj de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj rekte kaj per ilia agado en la kompetentaj internaciaj institucioj, kies membroj ili estas.

Artikolo 49

La Membroj de Unuiĝintaj Nacioj devas sin reciproke helpi en la aplikado de la rimedoj deciditaj de la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 50

Se la Konsilo de Sekureco entreprenas kontraŭ iu Ŝtato preventajn aŭ kompulsajn rimedojn, ĉiu ajn alia Ŝtato, ĉu Membro de Unuiĝintaj Nacioj aŭ ne, kiu alfrontas specialajn ekonomiajn problemojn pro la aplikado de tiuj rimedoj, rajtas konsulti la Konsilon pri la solvo de tiuj problemoj.

Artikolo 51

Nenio en ĉi tiu Ĉarto limigas la naturan rajton de individua aŭ kolektiva memdefendo en kazo de armita atako kontraŭ Membro de Unuiĝintaj Nacioj, ĝis la Konsilo de Sekureco estos entrepreninta la rimedojn necesajn por konservi la internaciajn pacon kaj sekurecon. La rimedoj entreprenitaj de la Membroj en la

aplikado de ĉi tiu rajto de memdefendo estas tuj komunikendaj al la Konsilo de Sekureco, kaj ili neniel ŝanĝos la rajton kaj devon de la Konsilo de Sekureco laŭ ĉi tiu Ĉarto entrepreni agadon en kiu ajn momento laŭ maniero kiun ĝi opinias necesa por konservi aŭ restarigi la internaciajn pacon kaj sekurecon.

Ĉapitro VIII

REGIONAJ INTERKONSENTOJ

Artikolo 52

1. Nenio en ĉi tiu Ĉarto malebligas la ekziston de regionaj interkonsentoj aŭ organizaĵoj por pritrakti tiajn aferojn rilatantajn al la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco kiuj estas celtrafe trakteblaj per regiona agado, kondiĉe ke tiuj interkonsentoj aŭ organizaĵoj kaj ilia agado harmoniu kun la Celoj kaj Principoj de Unuiĝintaj Nacioj.

2. La Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kiuj kontraktas tiajn interkonsentojn aŭ kiuj formas tiajn organizaĵojn devas ĉiel eble klopodi pace solvi, surbaze de tiuj regionaj interkonsentoj aŭ pere de tiuj organizaĵoj, lokajn disputojn antaŭ ol prezenti ilin al la Konsilo de Sekureco.

3. La Konsilo de Sekureco stimulas la evoluigon de la paca solvado de lokaj disputoj surbaze de tiaj regionaj interkonsentoj aŭ pere de tiaj regionaj organizaĵoj, ĉu je la iniciato de la koncernaj ŝtatoj ĉu sekve de transsendo fare de la Konsilo de Sekureco.

4. Ĉi tiu Artikolo neniel limigas la aplikon de Artikoloj 34 kaj 35.

Artikolo 53

1. La Konsilo de Sekureco, se konvene, utiligas tiajn regionajn interkonsentojn aŭ organizaĵojn por apliki kompulsajn rimedojn sub sia aŭtoritato. Tamen, neniuj kompulsaj agadoj laŭ regionaj interkonsentoj aŭ per regionaj organizaĵoj devas esti entreprenita sen rajtigo de la Konsilo de Sekureco, kun escepto de rimedoj kontraŭ iu malamika ŝtato laŭ la difino en paragrafo 2 de ĉi tiu Artikolo, antaŭviditaj en Artikolo 107 aŭ en regionaj interkonsentoj celantaj malebligi la renovigon de agresa politiko fare de tia ŝtato, ĝis la Organizaĵo povos je peto de la koncernaj registaroj, alpreni la respondecon por preventi novan agreson de tia ŝtato.

2. La termino "malamika ŝtato", uzita en paragrafo 1 de ĉi tiu Artikolo, indikas kiun ajn ŝtaton kiu, dum la Dua Mondmilito, estis malamiko de kiu ajn subskribinto de ĉi tiu Ĉarto.

34

Artikolo 54

La Konsilo de Sekureco devas ĉiam esti plene informata pri kiu ajn agado entreprenita aŭ planita surbaze de regionaj interkonsentoj aŭ fare de regionaj organizaĵoj por konservi la internaciajn pacojn kaj sekurecon.

Ĉapitro IX

INTERNACIA EKONOMIA KAJ SOCIA KUNLABORADO

Artikolo 55

Kun la celo krei kondiĉojn de stabileco kaj bonstato necesaj por pacaj kaj amikaj rilatoj inter la nacioj, surbaze de respekto al la principo de egalaj rajtoj de la popoloj kaj de ilia rajto decidi pri si mem, Unuiĝintaj Nacioj antaŭenigas:

- a. la altigon de la vivnivelo, plenlaborecon kaj kondiĉojn de ekonomia kaj socia progreso kaj disvolviĝo;
- b. la solvon de internaciaj problemoj de ekonomia, socia, publiksana aŭ simila karaktero; kaj internacian kunlaboradon pri kulturo kaj edukado; kaj

35

- c. universalan respekton al kaj observadon de la homaj rajtoj kaj fundamentaj liberecoj por ĉiuj sen distingo de raso, sekso, lingvo aŭ religio.

Artikolo 56

Ĉiuj Membroj sin devontigas agadi, kune kaj aparte, en kunlaboro kun la Organizaĵo por realigi la celojn formulitajn en Artikolo 55.

Artikolo 57

1. La diversaj specialigitaj institucioj, starigitaj per interregistaraj interkonsentoj kaj havantaj, laŭ la difinoj de siaj statutoj, vastajn internaciajn respondecojn sur la ekonomia, socia, kultura, eduka, publiksana kaj similaj kampoj, devas esti rilatigitaj al Unuiĝintaj Nacioj konforme al la reguloj de Artikolo 63.

2. La institucioj tiel rilatigitaj al Unuiĝintaj Nacioj, estas ĉi-poste nomataj "specialigitaj institucioj".

Artikolo 58

La Organizaĵo faras rekomendojn por la kunordigo de la politiko kaj agadoj de la specialigitaj institucioj.

36

Artikolo 59

La Organizaĵo, se konvene, iniciatas traktadon inter la koncernaj ŝtatoj por krei novajn specialigitajn instituciojn necesajn por realigi la celojn formulitajn en Artikolo 55.

Artikolo 60

La Ĝenerala Asembleo, kaj sub ties aŭtoritato la Ekonomia kaj Socia Konsilo, kiu por tiu celo havas la povojn formulitajn en Ĉapitro X, respondecas pri la plenumo de la funkcioj de la Organizaĵo formulitaj en ĉi tiu Ĉapitro.

Ĉapitro X

LA EKONOMIA KAJ SOCIA KONSILO

Konsisto

Artikolo 61

1. La Ekonomia kaj Socia Konsilo konsistas el dudek sep Membroj de Unuiĝintaj Nacioj elektitaj de la Ĝenerala Asembleo.

2. Kun rezervo pri la reguloj de paragrafo 3, po naŭ membroj de la Ekonomia kaj Socia Konsilo estas elektataj ĉiujare por periodo de tri jaroj. Membro eksiganta estas tuj reelektebla.

37

3. Je la unua elekto post kiam la nombro de membroj de la Ekonomia kaj Socia Konsilo estos pliigita de dek ok al dudek sep, naŭ membroj estos elektitaj aldone al tiuj, kiuj estos elektitaj por anstataŭigi la ses membrojn kies ofica periodo finiĝos je la fino de la jaro. La ofica periodo de tri el tiuj naŭ aldonaj membroj finiĝos je la fino de unu jaro, kaj la ofica periodo de tri aliaj membroj je la fino de du jaroj, laŭ aranĝoj farotaj de la Ĝenerala Asembleo.

4. Ĉiu membro de la Ekonomia kaj Socia Konsilo havas unu reprezentanton.

Funkcioj kaj Povo

Artikolo 62

1. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas fari aŭ iniciati studojn aŭ raportojn pri internaciaj aferoj sur la kampoj ekonomia, socia, kultura, eduka, publiksana kaj similaj, kaj povas fari rekomendojn pri kiu ajn tia demando al la Ĝenerala Asembleo, al la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, kaj al la koncernaj specialigitaj institucioj.

2. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas fari rekomendojn por antaŭenigi respekton al kaj observadon de la homaj rajtoj kaj fundamentaj liberecoj por ĉiuj.

38

3. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas prepari, por prezento al la Ĝenerala Asembleo, projektojn de konvencioj pri aferoj sub sia kompetenteco.

4. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas kunvoki, laŭ la reguloj fiksitaj de Unuiĝintaj Nacioj, internaciajn konferencojn pri aferoj sub sia kompetenteco.

Artikolo 63

1. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas fari, kun kiu ajn el la institucioj menciitaj en Artikolo 57, interkonsentojn kiuj difinas la kondiĉojn laŭ kiuj tiu institucio estos rilatigita al Unuiĝintaj Nacioj. Tiuj interkonsentoj estos aprobendaj de la Ĝenerala Asembleo.

2. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas kunordigi la agadon de la specialigitaj institucioj per konsiliĝo kun ili, per rekomendoj al ili kaj per rekomendoj al la Ĝenerala Asembleo kaj al la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 64

1. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas fari oportunajn paŝojn por akiri regulajn raportojn de la specialigitaj institucioj. Ĝi povas interkonsenti kun la Membroj de Unuiĝintaj

39

Nacioj kaj kun la specialigitaj institucioj por akiri raportojn pri la paŝoj faritaj de ili por la plenumo de ĝiaj rekomendoj kaj de la rekomendoj de la Ĝenerala Asembleo pri aferoj apartenantaj al la kompetenteco de la Konsilo.

2. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas komuniki al la Ĝenerala Asembleo siajn rimarkojn pri tiuj raportoj.

Artikolo 65

La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas liveri informojn al la Konsilo de Sekureco kaj helpas ĝin se ĝi tion petas.

Artikolo 66

1. En la efektivigado de la rekomendoj de la Ĝenerala Asembleo, la Ekonomia kaj Socia Konsilo plenumas tiujn funkciojn kiuj estas sub ĝia kompetenteco.

2. La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas, post la aprobo de la Ĝenerala Asembleo, fari servojn kiujn petas Membroj de Unuiĝintaj Nacioj aŭ specialigitaj institucioj.

3. La Ekonomia kaj Socia Konsilo plenumas aliajn funkciojn kiuj estas difinitaj por ĝi en aliaj partoj de ĉi tiu Ĉarto aŭ kiujn la Ĝenerala Asembleo asignas al ĝi.

40

Voĉdonado

Artikolo 67

1. Ĉiu membro de la Ekonomia kaj Socia Konsilo havas unu voĉon.

2. La decidoj de la Ekonomia kaj Socia Konsilo estas farataj per plimulto de la membroj kiuj ĉeestas kaj voĉdonas.

Proceduro

Artikolo 68

La Ekonomia kaj Socia Konsilo starigas komisionojn por ekonomiaj kaj sociaj aferoj kaj por la antaŭenigo de homaj rajtoj, kaj ankaŭ aliajn komisionojn kiuj necesas por la plenumo de ĝiaj funkcioj.

Artikolo 69

La Ekonomia kaj Socia Konsilo, kiam ĝi konsideras aferon kiu aparte koncernas Membreon de Unuiĝintaj Nacioj, invitas tiun Membreon partopreni, sen la rajto voĉdoni, en la diskuto.

41

Artikolo 70

La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas fari aranĝojn por ebligi, ke reprezentantoj de la specialigitaj institucioj partoprenu, sen la rajto voĉdoni, en ĝiaj diskutoj kaj en tiuj de la komisionoj starigitaj de ĝi, kaj ke ĝiaj reprezentantoj partoprenu en la diskutoj de la specialigitaj institucioj.

Artikolo 71

La Ekonomia kaj Socia Konsilo povas fari laŭcelajn aranĝojn por konsiliĝo kun organizaĵoj neregistaraj kiuj okupiĝas pri aferoj sub ĝia kompetenteco. Ĝi povas fari tiajn aranĝojn kun internaciaj organizaĵoj kaj, kiam konvenas, kun naciaj organizaĵoj post konsiliĝo kun la koncerna Membro de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 72

1. La Ekonomia kaj Socia Konsilo decidas pri sia procedura regularo inkluzive la metodon pri elekto de sia Prezidanto.

2. La Ekonomia kaj Socia Konsilo kunvenas laŭbezzone, konforme al sia regularo, kiu enhavas preskribon por la kunvoko de la Konsilo se tion postulas la plimulto de ĝiaj membroj.

Ĉapitro XI

DEKLARACIO PRI NEAŬTONOMAJ TERITORIOJ

Artikolo 73

Tiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kiuj havas aŭ kiuj alprenos respondecon administri teritoriojn kies enloĝantaro ankoraŭ ne atingis plengrade aŭtonomecon rekonas la principon, ke la interesoj de la enloĝantoj de tiuj teritorioj estas superregaj. Ili akceptas kiel sanktan mision la devon antaŭenigi ĝis la limo de ebleco, en la kadro de la sistemo de internaciaj paco kaj sekureco starigita de ĉi tiu Ĉarto, la bonstaton de la enloĝantoj, kaj por tiu celo:

- a. respektante la kulturon de la koncernaj popoloj, certigi ilian politikan, ekonomian, socian kaj edukan progreson, justan traktadon kaj protektadon kontraŭ fiekspluatado;
- b. evoluigi ilian kapablon administri siajn proprajn aferojn, atenti pri la politikaj aspiroj de la enloĝantoj kaj helpi ilin iom post iom evoluigi siajn liberajn politikajn instituciojn, laŭ la apartaj cirkonstancoj de ĉiu teritorio kaj ĝiaj popoloj kaj laŭ iliaj diversaj stadioj de evoluo;

- c. plifirmigi la internaciajn pacon kaj sekurecon;
- d. antaŭenigi pozitivajn arangojn de evoluo, stimuli esplorojn, kaj kunlabori unu kun alia kaj, kiam konvenas kun specialigitaj internaciaj institucioj, por efike realigi la sociajn, ekonomiajn kaj sciencajn celojn formulitajn en ĉi tiu Artikolo; kaj
- e. sendi regule al la Ĝenerala Sekretario, por informo, en la kadro de la limoj necesigitaj de sekureco kaj konstituciaj konsideroj, statistikajn kaj aliajn informojn teknikajn rilatajn al ekonomiaj, sociaj kaj edukaj kondiĉoj en la teritorioj pri kiuj ili respektive respondecas, krom tiuj al kiuj aplikigas Ĉapitroj XII kaj XIII.

Artikolo 74

La Membroj de Unuiĝintaj Nacioj ankaŭ konsentas, ke ilia politiko koncerne la teritoriojn al kiuj ĉi tiu Ĉapitro aplikigas, ne malpli ol koncerne iliajn proprajn metropolajn teritoriojn devas baziĝi sur la ĝenerala principo de bona najbareco en la aferoj socia, ekonomia kaj komerca, kun necesa atento al la interesoj kaj bonstato de la cetera mondo.

Ĉapitro XII

INTERNACIA KURATORECA REĜIMO

Artikolo 75

Unuiĝintaj Nacioj starigos, sub sia aŭtoritato, internacian reĝimon de kuratoreco por la administrado kaj kontrolado de teritorioj kiuj estos metitaj sub tiun reĝimon surbaze de postaj individuaj interkonsentoj. Tiuj teritorioj estas ĉi-poste nomataj "teritorioj sub kuratoreco".

Artikolo 76

La fundamentaj celoj de la kuratoreca reĝimo, konforme al la Celoj de Unuiĝintaj Nacioj difinitaj en Artikolo 1 de ĉi tiu Ĉarto, estas la jenaj:

- a. plifirmigi la internaciajn pacon kaj sekurecon;
- b. antaŭenigi la politikan, ekonomian, socian kaj edukan progreson de la enloĝantoj de la teritorioj sub kuratoreco; antaŭenigi ankaŭ ilian laŭgradan evoluon al memadministrado aŭ sendependeco, kiel konvenas laŭ la apartaj cirkonstancoj de ĉiu teritorio kaj

- de ĝiaj popoloj kaj laŭ la libere esprimataj aspiroj de la koncernaj popoloj kaj konforme al la preskriboj de ĉiu kuratoreca interkonsento;
- c. stimuli la respekton al la homaj rajtoj kaj fundamentaj liberecoj por ĉiuj sen distingo de raso, sekso, lingvo aŭ religio, kaj stimuli rekonon de la interdependeco de la popoloj de la mondo; kaj
 - d. certigi egalan traktadon rilate sociajn, ekonomiajn kaj komercajn aferojn por ĉiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kaj iliaj ŝtatanoj; same tiel certigi por ĉi-lastaj egalan traktadon en la administrado de justico, sen prejudicio al la atingo de la celoj supre formulitaj kaj kun rezervo pri la preskriboj de Artikolo 80.

Artikolo 77

1. La kuratoreca reĝimo aplikigos al tiuj teritorioj, en la sekvantaj kategorioj, kiuj estos metitaj sub la reĝimon per kuratorecaj interkonsentoj:

- a. teritorioj nun sub mandato;
- b. teritorioj kiuj estos deprenitaj de malamikaj ŝtatoj rezulte de la Dua Mondmilito; kaj

- c. teritorioj libervole metitaj sub la reĝimon de ŝtatoj kiuj respondecas pri ilia administrado.

2. Posta interkonsento difinas kiuj teritorioj, en la kategorioj supre menciitaj, estos metitaj sub la kuratorecan reĝimon, kaj laŭ kiuj kondiĉoj.

Artikolo 78

La reĝimo de kuratoreco ne aplikigos al la teritorioj kiuj fariĝis Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, la rilatoj inter kiuj estas bazitaj sur la respekto al la principo de suverena egaleco.

Artikolo 79

La kondiĉoj de kuratoreco por ĉiu teritorio metota sub ĉi tiun reĝimon, kiel ankaŭ kiu ajn ŝanĝo aŭ amendo de tiuj kondiĉoj devas esti akceptitaj de la ŝtatoj rekte koncernataj, inkluzive la mandatan potencon rilate al teritorioj sub mandato tenataj de Membro de Unuiĝintaj Nacioj, kaj devas esti aprobitaj konforme al Artikoloj 83 kaj 85.

Artikolo 80

1. Kun la escepto de tio, kio povos esti akceptita en individuaj kuratorecaj interkonsen-

toj, faritaj laŭ Artikoloj 77, 79 kaj 81, metantaj ĉiun teritorion sub la kuratorecan reĝimon, kaj ĝis tiuj interkonsentoj estos kontraktitaj, nenio en ĉi tiu Ĉapitro povos esti interpretata kiel ŝanganta en kiu ajn senco, ĉu rekte ĉu nerekte, kiun ajn rajton de kiu ajn ŝtato aŭ de kiu ajn popolo aŭ la preskribojn de validaj interŝtataj aktoj en kiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj estas partioj.

2. Paragrafo 1 de ĉi tiu Artikolo ne estu interpretata kiel motivo por malfruigo aŭ prokrasto de la traktado aŭ subskribo de interkonsentoj por meti mandatajn kaj aliajn teritoriojn sub la kuratorecan reĝimon kiel antaŭvidas Artikolo 77.

Artikolo 81

La kuratoreca interkonsento enhavos en ĉiu kazo la kondiĉojn laŭ kiuj la teritorio sub kuratoreco estos administrata kaj nomos la aŭtoritaton kiu administros ĝin. Tiu aŭtoritato ĉi-poste nomata "la administranta aŭtoritato" povos esti unu aŭ pluraj ŝtatoj aŭ la Organizaĵo mem.

Artikolo 82

Kuratoreca interkonsento povas difini strategia regiono aŭ strategiaj regionoj parton aŭ la

tuton de la teritorio sub kuratoreco, al kiu la interkonsento aplikiĝas, sen prejudiko al kiuj ajn specialaj interkonsento aŭ interkonsentoj faritaj laŭ Artikolo 43.

Artikolo 83

1. Ĉiuj funkcioj de Unuiĝintaj Nacioj rilate al strategiaj regionoj inkluzive la aprobon de la preskriboj de la kuratorecaj interkonsentoj kaj de ilia ŝanĝo aŭ amendo, estos plenumataj de la Konsilo de Sekureco.

2. La fundamentaj celoj, formulitaj en Artikolo 76, validas por la popolo de ĉiu strategia regiono.

3. La Konsilo de Sekureco, kun rezervo pri la preskriboj de la kuratorecaj interkonsentoj, kaj sen prejudiko al la postuloj de sekureco, utiligos la helpon de la Kuratoreca Konsilo por plenumi la funkciojn de Unuiĝintaj Nacioj laŭ la kuratoreca reĝimo rilate al politikaj, ekonomiaj, sociaj kaj edukaj aferoj en la strategiaj regionoj.

Artikolo 84

La administranta aŭtoritato devas certigi, ke la teritorio sub kuratoreco kontribuu sian parton al la konservo de la internaciaj paco kaj sekureco. Tiucele la administranta aŭtoritato

povas uzi kontingentojn de volontuloj, faciligajn rimedojn kaj helpon de la teritorio sub kuratoreco en la plenumado de la devoj kiujn ĝi ĉi-koncerne akceptis rilate al la Konsilo de Sekureco, kaj ankaŭ por la loka defendo kaj la konservo de laŭleĝa ordo en la teritorio sub kuratoreco.

Artikolo 85

1. La funkcioj de Unuiĝintaj Nacioj rilate al kuratorecaj interkonsentoj por ĉiuj regionoj kiuj ne estas difinitaj kiel strategiaj, inkluzive la aprobon de la preskriboj de la kuratorecaj interkonsentoj kaj de ilia ŝanĝo aŭ amendo, estas plenumataj de la Ĝenerala Asembleo.

2. La Kuratoreca Konsilo, agante sub la aŭtoritato de la Ĝenerala Asembleo, helpas la Ĝeneralan Asembleon plenumi ĉi tiujn funkciojn.

Ĉapitro XIII

LA KURATORECA KONSILO

Konsisto

Artikolo 86

1. La Kuratoreca Konsilo konsistas el la sekvantaj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj:

50

- a. tiuj Membroj kiuj administras teritoriojn sub kuratoreco;
- b. tiuj el la Membroj, menciitaj per nomo en Artikolo 23, kiuj ne administras teritoriojn sub kuratoreco;
- c. tiom da aliaj Membroj, elektitaj de la Ĝenerala Asembleo por periodoj de tri jaroj, kiom necesas por certigi, ke la tuta nombro da membroj de la Kuratoreca Konsilo estas egale dividita inter tiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kiuj administras teritoriojn sub kuratoreco kaj tiuj kiuj tion ne faras.

2. Ĉiu membro de la Kuratoreca Konsilo nomas unu speciale kvalifikitan personon por reprezenti ĝin en la Konsilo.

Funkcioj kaj Povo

Artikolo 87

La Ĝenerala Asembleo, kaj sub ĝia aŭtoritato la Kuratoreca Konsilo, plenumante siajn funkciojn, povas:

- a. konsideri la raportojn submetitajn de la administranta aŭtoritato;
- b. ricevi petskribojn kaj studi ilin konsil-

51

iĝante kun la administranta aŭtoritato;

- c. aranĝi periodajn vizitojn al la respektivaj teritorioj sub kuratoreco je tempoj konsentitaj kun la koncerna administranta aŭtoritato; kaj
- d. entrepreni tiujn kaj aliajn agojn konforme al la preskriboj de la kuratorecaj interkonsentoj.

Artikolo 88

La Kuratoreca Konsilo formulas demandaron pri la politika, ekonomia, socia kaj eduka progreso de la enloĝantoj de ĉiu teritorio sub kuratoreco; kaj la administranta aŭtoritato por ĉiu teritorio sub kuratoreco en la kompetenteco de la Ĝenerala Asembleo devas fari al la Ĝenerala Asembleo ĉiujaran raporton bazitan sur tiu demandaro.

Voĉdonado

Artikolo 89

1. Ĉiu membro de la Kuratoreca Konsilo havas unu voĉon.

2. La decidoj de la Kuratoreca Konsilo estas farataj per plimulto de la membroj kiuj ĉeestas kaj voĉdonas.

52

Proceduro

Artikolo 90

1. La Kuratoreca Konsilo decidas pri sia procedura regularo, inkluzive la metodojn pri elekto de sia Prezidanto.

2. La Kuratoreca Konsilo kunvenas laŭbezone, konforme al sia regularo, kiu enhavas preskribon por la kunvoko de la Konsilo se tion postulas la plimulto de ĝiaj membroj.

Artikolo 91

La Kuratoreca Konsilo utiligas, kiam konvenas, la helpon de la Ekonomia kaj Socia Konsilo kaj de la specialigitaj institucioj rilate al demandoj kiuj apartenas al iliaj respektivaj kompetentecoj.

Ĉapitro XIV

LA INTERNACIA KORTUMO

Artikolo 92

La Internacia Kortumo estas la ĉefa juĝa organo de Unuiĝintaj Nacioj. Ĝi funkcias konforme al la aldonita Statuto, kiu baziĝas sur la

53

Statuto de la Konstanta Kortumo de Internacia Justico kaj estas integra parto de ĉi tiu Ĉarto.

Artikolo 93

1. Ĉiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj estas *ipso facto* partioj de la Statuto de la Internacia Kortumo.

2. Ŝtato kiu ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj povas fariĝi partio de la Statuto de la Internacia Kortumo laŭ kondiĉoj decidotaj en ĉiu kazo de la Ĝenerala Asembleo surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 94

1. Ĉiu Membro de Unuiĝintaj Nacioj promesas konformiĝi al la decido de la Internacia Kortumo en kiu ajn afero en kiu ĝi estas partio.

2. Se unu partio en afero ne plenumas la devojn kiuj koncernas ĝin laŭ juĝo proklamita de la Kortumo, la alia partio povas sin turni al la Konsilo de Sekureco, kiu povas, se ĝi opinias tion necesa, fari rekomendojn aŭ decidi pri la rimedoj aplikotaj por efektiviĝi la juĝon.

54

Artikolo 95

Nenio en ĉi tiu Ĉarto malebligas al Membroj de Unuiĝintaj Nacioj konfidi la solvon de siaj disputoj al aliaj tribunaloj laŭ interkonsentoj kiuj jam ekzistas aŭ kiuj povos esti kontraktitaj en la estonteco.

Artikolo 96

1. La Ĝenerala Asembleo aŭ la Konsilo de Sekureco povas postuli de la Internacia Kortumo konsultan opinion pri kiu ajn jura demando.

2. La aliaj organoj de Unuiĝintaj Nacioj kaj la specialigitaj institucioj, kiuj povas en kiu ajn momento ricevi de la Ĝenerala Asembleo tiucelan rajtigon, same tiel povas postuli konsultajn opiniojn de la Kortumo pri juraj demandoj kiuj starigas en la kadro de ilia agadsfero.

Ĉapitro XV

LA SEKRETARIATO

Artikolo 97

La Sekretariato konsistas el Ĝenerala Sekretario kaj la oficistaro bezonata de la Organiz-

55

ajo. La Ĝeneralan Sekretarion nomas la Ĝenerala Asembleo surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco. Li estas la ĉefa administra funkciulo de la Organizaĵo.

Artikolo 98

La Ĝenerala Sekretario agas en tiu kvalito en ĉiuj kunvenoj de la Ĝenerala Asembleo, de la Konsilo de Sekureco, de la Ekonomia kaj Socia Konsilo kaj de la Kuratoreca Konsilo. Li plenumas ĉiujn aliajn funkciojn kiujn konfidas al li tiuj organoj. La Ĝenerala Sekretario devas fari ĉiujaran raporton al la Ĝenerala Asembleo pri la agado de la Organizaĵo.

Artikolo 99

La Ĝenerala Sekretario povas atentigi la Konsilon de Sekureco pri ĉiu ajn afero, kiu laŭ lia opinio povas minaci la konservon de la internaciaj paco kaj sekureco.

Artikolo 100

1. Plenumante siajn devojn la Ĝenerala Sekretario kaj la oficistaro devas nek peti nek ricevi instrukciojn de kiu ajn registaro aŭ de kiu ajn alia aŭtoritato ekster la Organizaĵo. Ili devas sin deteni de kiu ajn ago malakorda kun ilia rolo de internaciaj funkciuloj kiuj respondecas nur al la Organizaĵo.

2. Ĉiu Membro de Unuiĝintaj Nacioj promesas respekti la ekskluzive internacian karakteron de la funkcioj de la Ĝenerala Sekretario kaj de la oficistaro kaj ne klopodi ilin influi en la plenumado de iliaj taskoj.

Artikolo 101

1. La oficistojn nomas la Ĝenerala Sekretario laŭ regularo decidita de la Ĝenerala Asembleo.

2. Adekvata oficistaro estas daŭre asignita al la Ekonomia kaj Socia Konsilo, al la Kuratoreca Konsilo kaj laŭbezono al la aliaj organoj de Unuiĝintaj Nacioj. Tiu oficistaro estas parto de la Sekretariato.

3. La decida konsidero en la dungo de oficistoj kaj en la difino de iliaj labor-kondiĉoj, devas esti la neceso akiri la plej altajn gradojn de kapableco, kompetenteco kaj honesteco. La graveco de enoficigado sur kiel eble plej vasta geografia bazo devas ankaŭ esti atentata.

Ĉapitro XVI

DIVERSAJ REGULOJ

Artikolo 102

1. Ĉiu traktato kaj ĉiu interŝtata interkonsento kontraktita de kiu ajn Membro de Unuiĝintaj Nacioj post la ekvalido de ĉi tiu Ĉarto estos kiel eble plej baldaŭ registrita ĉe la Sekretariato kaj de ĝi publikigita.

2. Neniu partio de traktato aŭ interŝtata interkonsento, kiu ne estas registrita konforme al la reguloj de paragrafo 1 de ĉi tiu Artikolo povas alvoki tiun traktaton aŭ interkonsenton antaŭ kiu ajn organo de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 103

En kazo de malakordo inter la devoj de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj laŭ ĉi tiu Ĉarto kaj iliaj devoj laŭ kiu ajn alia interŝtata interkonsento, iliaj devoj laŭ ĉi tiu Ĉarto superregas.

Artikolo 104

La Organizaĵo ĝuas sur la teritorio de ĉiu Membro tiun juran kapablon kiu estas necesa al ĝi por la plenumo de ĝiaj funkcioj kaj la atingo de ĝiaj celoj.

58

Artikolo 105

1. La Organizaĵo ĝuas sur la teritorio de ĉiu Membro tiujn privilegiojn kaj imunecojn kiuj estas necesaj al ĝi por la atingo de ĝiaj celoj.

2. La reprezentantoj de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kaj la oficistoj de la Organizaĵo same tiel ĝuas tiujn privilegiojn kaj imunecojn kiuj estas necesaj al ili por la sendependa plenumo de iliaj funkcioj rilate al la Organizaĵo.

3. La Ĝenerala Asembleo povas fari rekomendojn kun la celo difini la detalojn de apliko de paragrafoj 1 kaj 2 de ĉi tiu Artikolo aŭ proponi al la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj konvenciojn por tiu celo.

Ĉapitro XVII

TRANSIRAJ ARANĜOJ POR SEKURECO

Artikolo 106

Ĝis la ekvalido de la specialaj interkonsentoj menciitaj en Artikolo 43 kiuj, laŭ la opinio de la Konsilo de Sekureco, ebligas al ĝi komenci la plenumadon de siaj respondecoj laŭ Artikolo 42, la partioj en la Kvarŝtata Deklaracio subskribita en Moskvo la 30-an de Oktobro, 1943, kaj Francio konsiligos, kon-

59

forme al la reguloj de paragrafo 5 de tiu Deklaracio, unu kun la alia kaj laŭbezone kun aliaj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kun la celo entrepreni kune, en la nomo de la Organizaĵo, tiun agadon, kiu estos necesa por konservi la internaciajn pacon kaj sekurecon.

Artikolo 107

Nenio en ĉi tiu Ĉarto senvalidigas aŭ malobligas, rilate al kiu ajn ŝtato kiu dum la Dua Mondmilito estis malamiko de kiu ajn subskribinto de ĉi tiu Ĉarto, agadon entreprenitan aŭ permesitan rezulte de la Milito de la Registaroj kiuj respondecas pri tiu agado.

Ĉapitro XVIII

AMENDOJ

Artikolo 108

Amendoj al ĉi tiu Ĉarto ekvalidos por ĉiuj Membroj de Unuiĝintaj Nacioj kiam ili estos akceptitaj per voĉdono de plimulto de du trionoj de la membroj de la Ĝenerala Asembleo kaj ratifitaj, konforme al iliaj respektivaj konstituciaj proceduroj, de du trionoj de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj inkluzive ĉiujn konstantajn membrojn de la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 109

1. Ĝenerala Konferenco de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, kun la celo revizii ĉi tiun Ĉarton, povos kunveni je dato kaj loko fiksitaj per voĉdono de plimulto de du trionoj de la membroj de la Ĝenerala Asembleo kaj per voĉdono de kiu ajn naŭo da membroj de la Konsilo de Sekureco. Ĉiu Membro de Unuiĝintaj Nacioj havos unu voĉon en la Konferenco.

2. Ĉiu ŝanĝo de ĉi tiu Ĉarto rekomendita de la Konferenco per voĉdono de plimulto de du trionoj ekvalidos tuj post kiam ĝi estos ratifita, konforme al iliaj respektivaj konstituciaj proceduroj, de du trionoj de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, inkluzive ĉiujn konstantajn membrojn de la Konsilo de Sekureco.

3. Se tia konferenco ne estas kunveninta antaŭ la deka ĉiujara sesio de la Ĝenerala Asembleo post la ekvalido de ĉi tiu Ĉarto, propono ĝin kunvoki estos metita en la tagordon de tiu sesio, kaj la konferenco kunvenos se tiel estos decidite per voĉdono de plimulto de la membroj de la Ĝenerala Asembleo kaj per voĉdono de kiu ajn sepo da membroj de la Konsilo de Sekureco.

RATIFO KAJ SUBSKRIBO

Artikolo 110

1. Ĉi tiu Ĉarto devas esti ratifita de la subskribintaj ŝtatoj konforme al iliaj respektivaj konstituciaj proceduroj.

2. La ratifiloj devas esti deponitaj ĉe la Registaro de la Unuigitaj Ŝtatoj de Ameriko, kiu informos pri ĉiu depono ĉiun subskribintan ŝtaton kaj ankaŭ la Ĝeneralan Sekretarion de la Organizaĵo post kiam li estos nomita.

3. Ĉi tiu Ĉarto ekvalidos ekde la depono de ratifiloj fare de la Respubliko de Ĉinio, Francio, la Unio de Sovetaj Socialistaj Respublikoj, la Unuigita Regno de Granda Britio kaj Norda Irlando, kaj la Unuigitaj Ŝtatoj de Ameriko, kaj fare de la plimulto de la aliaj subskribintoj. Protokolo pri la depono de la ratifiloj estos redaktita de la Registaro de la Unuigitaj Ŝtatoj de Ameriko, kiu sendos kopiojn de ĝi al ĉiuj subskribintaj ŝtatoj.

4. La ŝtatoj kiuj subskribis ĉi tiun Ĉarton kaj kiuj ratifos ĝin post ĝia ekvalido fariĝos Membroj-Fondintoj de Unuigintaj Nacioj je la dato de la depono de iliaj respektivaj ratifiloj.

Artikolo 111

Ĉi tiu Ĉarto, kies ĉina, franca, rusa, angla kaj hispana tekstoj estas egale aŭtentikaj, restos deponita en la arkivo de la Registaro de la Unuigitaj Ŝtatoj de Ameriko. Konforme aŭtentikigitaj kopioj estos senditaj de tiu Registaro al la Registaroj de la aliaj subskribintaj ŝtatoj.

KIEL ATESTO la reprezentantoj de la Registaroj de la Unuigintaj Nacioj subskribis ĉi tiun Ĉarton.

FARITA en la urbo San Francisco la dudeksesan tagon de junio, en la jaro mil naŭcent kvardek kvin.

STATUTO DE LA INTERNACIA KORTUMO

Artikolo 1

La Internacia Kortumo establita per la Ĉarto de Unuiĝintaj Nacioj kiel la ĉefa juĝa organo de Unuiĝintaj Nacioj estos organizita kaj funkcios konforme al la preskriboj de ĉi tiu Statuto.

Ĉapitro I

ORGANIZO DE LA KORTUMO

Artikolo 2

La Kortumo konsistas el sendependaj juĝistoj, elektitaj senkonsidere al sia ŝtataneco el inter personoj kun altmorala karaktero, kiuj posedas la kvalifikojn postulatajn en iliaj respektivaj landoj por plenumi la plej altajn jurajn oficojn aŭ kiuj estas jurkonsilistoj kun rekonita kompetenteco pri internacia juro.

Artikolo 3

1. La Kortumo konsistas el dek kvin membroj, el kiuj ne pli ol unu povas esti ŝtatano de la sama regno.

64

2. Persono kiu rilate al membreco de la Kortumo povus esti konsiderata kiel ŝtatano de pli ol unu regno estos rigardata kiel ŝtatano de tiu regno kie li ordinare realigas siajn civitajn kaj politikajn rajtojn.

Artikolo 4

1. La membrojn de la Kortumo elektas la Ĝenerala Asembleo kaj la Konsilo de Sekureco el listo de personoj proponitaj de la naciaj grupoj de la Konstanta Arbitracia Kortumo konforme al la sekvantaj preskriboj.

2. Se temas pri Membroj de Unuiĝintaj Nacioj ne reprezentataj en la Konstanta Arbitracia Kortumo la kandidatojn proponas naciaj grupoj formitaj tiucele de siaj registaroj laŭ la samaj reguloj kiel tiuj preskribitaj por membroj de la Konstanta Arbitracia Kortumo laŭ Artikolo 44 de la Haga Konvencio de 1907 pri la paca solvado de internaciaj konfliktoj.

3. Se mankas speciala interkonsento, la Ĝenerala Asembleo surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco difinas la kondiĉojn laŭ kiuj ŝtato, kiu estas partio de ĉi tiu Statuto, sed ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj, povas partopreni en la elektoj de la membroj de la Kortumo.

65

Artikolo 5

1. Minimume tri monatojn antaŭ la dato de la elektoj la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj invitas skribi la membrojn de la Konstanta Arbitracia Kortumo apartenantajn al la ŝtatoj kiuj estas partioj de ĉi tiu Statuto kaj la membrojn de la naciaj grupoj formitaj laŭ Artikolo 4, paragrafo 2, ke ili proponu antaŭ fiksita tempolimo kaj pere de naciaj grupoj kiel kandidatojn personojn kapablajn plenumi la funkciojn de membro de la Kortumo.

2. Neniu grupo povas proponi pli ol kvar kandidatojn, el kiuj ne pli ol du povas aparteni al la koncerna ŝtato. En neniu kazo la nombro de kandidatoj proponitaj de iu grupo povas esti pli ol la duoblo de la nombro de la postenoj plenigotaj.

Artikolo 6

Estas rekomendite ke ĉiu nacia grupo antaŭ ol proponi la kandidatojn konsultu sian plej altan tribunalon, siajn jurajn fakultatojn kaj jurajn lernejojn, siajn naciajn akademiojn kaj naciajn sekciojn de internaciaj akademioj dediĉitaj al juraj studoj.

Artikolo 7

1. La Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Na-

66

cioj kunmetas liston laŭ alfabeto de ĉiuj personoj tiel proponitaj; tiuj estas la nuraj personoj elekteblaj, kun escepto de la regulo de Artikolo 12, paragrafo 2.

2. La Ĝenerala Sekretario prezentas tiun liston al la Ĝenerala Asembleo kaj al la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 8

La Ĝenerala Asembleo kaj la Konsilo de Sekureco procedas sendepende unu de la alia por elekti la membrojn de la Kortumo.

Artikolo 9

Dum ĉiu elekto la elektantoj atentis ne nur ke la personoj elektotaj individue posedu la kvalifikaĵojn postulatajn, sed ankaŭ ke la ĉefaj formoj de civilizacio kaj de la ĉefaj juraj sistemoj de la mondo estu reprezentataj en la Kortumo kiel tuto.

Artikolo 10

1. Estas konsiderataj kiel elektitaj tiuj kandidatoj kiuj ricevas absolutan plimulton de voĉoj en la Ĝenerala Asembleo kaj en la Konsilo de Sekureco.

67

2. La voĉdonado en la Konsilo de Sekureco, ĉu por la elekto de juĝistoj, ĉu por la elekto de la membroj de la komisiono antaŭvidita en Artikolo 12, okazos sen distingo inter konstantaj kaj nekonstantaj membroj de la Konsilo de Sekureco.

3. Se pli ol unu ŝtatanano de la sama regno ricevas absolutan plimulton de voĉoj kaj en la Ĝenerala Asembleo kaj en la Konsilo de Sekureco, nur la plej aĝa estas konsiderata kiel elektita.

Artikolo 11

Se post la unua porelekta kunveno unu aŭ pluraj postenoj restas plenigotaj, dua kaj, se necese, tria kunveno devas okazi.

Artikolo 12

1. Se post la tria porelekta kunveno unu aŭ pluraj postenoj plue restas plenigotaj, en kiu ajn momento povas esti formita laŭ peto ĉu de la Ĝenerala Asembleo, ĉu de la Konsilo de Sekureco, komuna komisiono konsistanta el ses membroj, tri nomitaj de la Ĝenerala Asembleo, tri nomitaj de la Konsilo de Sekureco, por elekti per voĉdono de absoluta plimulto por ĉiu vakanta posteno unu nomon prezentotan al la Ĝenerala Asembleo kaj al la Konsilo de Sekureco por ilia aparta akcepto.

68

2. Se la komuna komisiono unuanime interkonsentas proponi personon, kiu plenumas la kondiĉojn postulatajn, ĝi povas meti lin en sian liston, eĉ se li ne aperis en la listo de kandidatoj menciita en Artikolo 7.

3. Se la komuna komisiono konstatas, ke ĝi ne sukcesos realigi la elekton, la jam elektitaj membroj de la Kortumo devas antaŭtempolimo fiksota de la Konsilo de Sekureco plenigi la vakantajn postenojn elektante el inter la kandidatoj, kiuj ricevis voĉojn ĉu en la Ĝenerala Asembleo, ĉu en la Konsilo de Sekureco.

4. Se la voĉoj inter la juĝistoj estas egalaj, la voĉo de la plej aĝa juĝisto decidas.

Artikolo 13

1. La membroj de la Kortumo estas elektataj por naŭ jaroj kaj ili estas reelekteblaj. Tamen la oficperiodo de kvin juĝistoj elektitaj dum la unua elekto finiĝos post tri jaroj kaj la oficperiodo de aliaj kvin juĝistoj finiĝos post ses jaroj.

2. La juĝistoj, kies ofica periodo finiĝos post la supre menciitaj komencaj periodoj de tri aŭ ses jaroj estos nomitaj per loto farita de la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj tuj post la unua elekto.

69

3. La membroj de la Kortumo daŭrigos siajn funkciojn ĝis ili estos anstataŭigitaj. Kvankam anstataŭigitaj, ili fintraktos ĉiujn kazojn, kies pritrakton ili jam komencis.

4. Se membro de la Kortumo demisias, la demisio estos adresita al la Prezidanto de la Kortumo, kiu ĝin transdonos al la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj. Tiu lasta informo vakigas la postenon.

Artikolo 14

Vakantaj postenoj estas plenigotaj laŭ la metodo preskribita por la unua elekto, sub rezervo de la sekvanta regulo: antaŭ la finiĝo de unu monato post la estiĝo de la vakanteco, la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj faros la invitojn, kiujn preskribas Artikolo 5, kaj la Konsilo de Sekureco fiksos la daton de la elekto.

Artikolo 15

Membro de la Kortumo elektita por anstataŭigi membron kies ofica periodo ne finiĝis plenumas la funkcion por la resto de la ofica periodo de sia antaŭulo.

Artikolo 16

1. La membroj de la Kortumo ne povas

70

plenumi iun ajn politikan aŭ administran funkcion, nek sin dediĉi al iu ajn alia okupo de profesia karaktero.

2. Okaze de dubo tiurilate, la Kortumo decidas.

Artikolo 17

1. Membro de la Kortumo ne povas funkcii kiel agento, konsilisto aŭ advokato en kiu ajn afero.

2. Membro ne povas partopreni en la prijuĝo de iu ajn afero, en kiu li antaŭe intervenis kiel agento, konsilisto aŭ advokato de unu el la partioj aŭ kiel membro de nacia aŭ internacia tribunalo aŭ de enketa komisiono aŭ en kiu ajn alia rolo.

3. Okaze de dubo tiurilate, la Kortumo decidas.

Artikolo 18

1. Neniu membro de la Kortumo povas esti eksigita, krom se laŭ la unuanima opinio de la aliaj membroj li ĉesis plenumi la kondiĉojn postulatajn.

2. La Sekretario de la Kortumo oficiale informas pri tio la Ĝeneralan Sekretarion de Unuiĝintaj Nacioj.

71

3. Tiu informo vakigas la postenon.

Artikolo 19

La membroj de la Kortumo, plenumante siajn funkciojn, ĝuas diplomatajn privilegiojn kaj imunecojn.

Artikolo 20

Antaŭ ol ekofici ĉiu membro de la Kortumo devas fari solenan deklaron en publika kunsido, ke li plenumos sian funkcion senpartie kaj konscience.

Artikolo 21

1. La Kortumo elektas por tri jaroj siajn Prezidanton kaj Vicprezidanton; ili estas re-elekteblaj.

2. La Kortumo nomas sian Sekretarion kaj povas decidi pri nomigo de aliaj funkciuloj laŭ neceso.

Artikolo 22

1. La sidejo de la Kortumo estas en Hago. Tamen la Kortumo povas kunsidi kaj funkcii aliloke, kiam ĝi trovas tion dezirinda.

2. La Prezidanto kaj la Sekretario loĝas ĉe la sidejo de la Kortumo.

Artikolo 23

1. La Kortumo funkcias konstante escepte dum la kortumaj libertempoj, kies datojn kaj daŭron fiksas la Kortumo.

2. La membroj de la Kortumo havas la rajton je periodaj forpermesoj, kies datojn kaj daŭron fiksas la Kortumo konsiderante la distancon inter Hago kaj la hejmo de ĉiu juĝisto.

3. La membroj de la Kortumo havas la devon esti ĉiam je ĝia dispono, krom se ili havas forpermeson aŭ estas malhelpataj ĉeesti pro malsano aŭ aliaj gravaj kaŭzoj laŭdeve klarigendaj al la Prezidanto.

Artikolo 24

1. Se pro iu speciala kaŭzo unu el la membroj de la Kortumo trovas, ke li devas ne partopreni en la prijuĝo de afero, li sciigas pri tio la Prezidanton.

2. Se la Prezidanto trovas, ke unu el la membroj de la Kortumo pro iu speciala kaŭzo devas ne kunsidi pri aparta afero, li informas lin pri tio.

3. Se pri tia kazo la membro de la Kortumo kaj la Prezidanto malkonsentas, la Kortumo decidas.

Artikolo 25

1. Escepte kiam ĉi tiu Statuto eksplicite antaŭvidas la kontraŭon, la Kortumo plenumas siajn funkciojn en plena kunsido.

2. La Regularo de la Kortumo povas antaŭvidi ke, laŭ la cirkonstancoj kaj laŭvice, unu aŭ pluraj juĝistoj povas esti malsarĝitaj de ĉeestado, kondiĉe ke la nombro de juĝistoj disponeblaj por konsistigi la Kortumon ne estas reduktita al malpli ol dek unu.

3. Kvorumo de naŭ juĝistoj sufiĉas por konsistigi la Kortumon.

Artikolo 26

1. La Kortumo povas de tempo al tempo formi unu aŭ plurajn ĉambrojn konsistantajn el tri aŭ pluraj juĝistoj laŭ la decido de la Kortumo por pritrakti specialajn kategoriojn de aferoj, ekzemple aferojn de laboro kaj aferojn de transito kaj komunikado.

2. La Kortumo povas ĉiam ajn formi ĉambron por pritrakti apartan aferon. La Kortumo fiksos, kun la aprobo de la partioj, la nombron da juĝistoj por tiu ĉambro.

3. La ĉambroj antaŭviditaj en ĉi tiu Artikolo traktas kaj juĝas aferojn, se la partioj tion postulas.

Artikolo 27

Juĝo proklamita de iu el la ĉambroj antaŭviditaj en Artikoloj 26 kaj 29 estos konsiderata kiel proklamita de la Kortumo.

Artikolo 28

La ĉambroj antaŭviditaj en Artikoloj 26 kaj 29 povas, kun la konsento de la partioj, kunsidi kaj funkcii aliloke ol en Hago.

Artikolo 29

Por faciligi la rapidan ekspedon de la aferoj la Kortumo formas ĉiujare ĉambron konsistantan el kvin juĝistoj, kiuj povas trakti kaj juĝi aferojn laŭ resuma metodo, se tion postulas la partioj. Du aldonaj juĝistoj estos elektitaj por anstataŭigi tiujn juĝistojn, por kiuj estas maleble kunsidi.

Artikolo 30

1. La Kortumo ellaboras regulojn por la plenumado de siaj funkcioj. Precipe ĝi fiksas sian proceduran regularon.

2. La Regularo de la Kortumo povas antaŭvidi asesorojn kunsidantajn en la Kortumo aŭ en ĝiaj ĉambroj sen voĉdonrajto.

Artikolo 31

1. Juĝistoj apartenantaj al la ŝtataneco de ĉiu ajn el la partioj retenas la rajton partopreni en la traktado de la afero antaŭ la Kortumo.

2. Se la Kortumo inkluzivas inter la kunsidanta juĝistaro juĝiston apartenantan al la ŝtataneco de unu el la partioj, ĉiu alia partio povas nomi iun personon por kunsidi kiel juĝisto. Tiu persono estu prefere elektita el inter la personoj, kiuj estis proponitaj kiel kandidatoj konforme al Artikoloj 4 kaj 5.

3. Se la Kortumo inkluzivas inter la kunsidanta juĝistaro neniun apartenantan al la ŝtataneco de la partioj, ĉiu el tiuj partioj povas elekti juĝiston konforme al paragrafo 2 de ĉi tiu Artikolo.

4. La preskriboj de ĉi tiu Artikolo estas aplikeblaj al la kazoj pritraktitaj en Artikoloj 26 kaj 29. En tiaj kazoj la Prezidanto petos ke unu aŭ, se necese, du el la membroj de la Kortumo formantaj la ĉambron cedu siajn lokojn al tiuj membroj de la Kortumo, kiuj havas la ŝtatanecon de la koncernaj partioj, kaj se tiaj mankas aŭ ne povas ĉeesti, al juĝistoj speciale elektitaj de la partioj.

5. Se pluraj partioj kunrepresas la saman intereson, ili estas konsiderataj kiel unusola

partio por la apliko de la supraj preskriboj. Okaze de dubo tiurilate, la Kortumo decidas.

6. Juĝistoj elektitaj konforme al paragrafoj 2, 3 kaj 4 de ĉi tiu Artikolo devas plenumi la kondiĉojn postulatajn de Artikoloj 2, 17 (paragrafo 2), 20 kaj 24 de ĉi tiu Statuto. Ili partoprenas la decidadon en plena egaleco kun siaj kolegoj.

Artikolo 32

1. Ĉiu membro de la Kortumo ricevas jaran salajron.

2. La Prezidanto ricevas specialan jaran krompagon.

3. La Viceprezidanto ricevas specialan krompagon por ĉiu tago kiam li funkcias kiel Prezidanto.

4. La juĝistoj elektitaj laŭ Artikolo 31, kiuj ne estas membroj de la Kortumo, ricevas kompenson por ĉiu tago kiam ili plenumas siajn funkciojn.

5. La salajroj, krompagoj kaj kompensoj estas fiksitaj de la Ĝenerala Asembleo. Ili ne povas esti reduktitaj dum la ofica periodo.

6. La salajro de la Sekretario estas fiksita de la Ĝenerala Asembleo surbaze de propono de la Kortumo.

7. Regularo adoptita de la Ĝenerala Asembleo fiksos la kondiĉojn laŭ kiuj pensioj estas pagotaj al la membroj de la Kortumo kaj al la Sekretario, kaj la kondiĉojn laŭ kiuj la membroj de la Kortumo kaj la Sekretario ricevas kompenson por siaj vojaĝelspezoj.

8. La salajroj, krompagoj kaj kompensoj ne estas imposteblaj.

Artikolo 33

La elspezoj de la Kortumo estas pagataj de Unuiĝintaj Nacioj laŭ la maniero decidita de la Ĝenerala Asembleo.

Ĉapitro II

KOMPETENTECO DE LA KORTUMO

Artikolo 34

1. Nur ŝtatoj povas aperi antaŭ la Kortumo kiel partioj.

2. Laŭ la kondiĉoj preskribitaj en ĝia Regularo, la Kortumo povos peti de publikaj internaciaj organizaĵoj informojn rilate al aferoj submetitaj al ĝi, kaj same tiel akceptos tiajn informojn, kiujn prezentos al ĝi tiaj organizaĵoj laŭ sia propra iniciato.

78

3. Kiam la interpretado de la konstitucia akto de publika internacia organizaĵo aŭ de internacia konvencio adoptita konforme al tia akto estas diskutata en afero submetita al la Kortumo, la Sekretario informas pri tio la koncernan publikan internacian organizaĵon kaj komunikas al ĝi kopiojn de la tuta skriba proceduro.

Artikolo 35

1. La Kortumo estas malfermita al la ŝtatoj partioj de ĉi tiu Statuto.

2. La kondiĉoj laŭ kiuj la Kortumo estas malfermita al aliaj ŝtatoj estas, sub rezervo de specialaj preskriboj en traktatoj validaj, fiksitaj de la Konsilo de Sekureco, sed en neniuj kazoj tiuj kondiĉoj povas meti la partiojn en situacion de malegaleco antaŭ la Kortumo.

3. Kiam ŝtato kiu ne estas Membro de Unuiĝintaj Nacioj estas partio en proceso, la Kortumo fiksos la sumon kiun tiu partio devos kontribui al la elspezoj de la Kortumo. Ĉi tiu regulo ne estas aplikebla, se tiu ŝtato kontribuas al la elspezoj de la Kortumo.

Artikolo 36

1. La kompetenteco de la Kortumo etend-

79

igas al ĉiuj aferoj, kiujn la partioj submetas al ĝi, kiel ankaŭ al ĉiuj aferoj speciale antaŭviditaj en la Ĉarto de Unuiĝintaj Nacioj aŭ en validaj traktatoj kaj konvencioj.

2. La ŝtatoj partioj de ĉi tiu Statuto povas en ĉiu ajn momento deklari, ke ili rekonas kiel devigan *ipso facto* kaj sen speciala interkonsento, rilate al ĉiu alia ŝtato akceptanta la saman devigon, la jurisdikcion de la Kortumo pri ĉiuj juraj disputoj koncerne:

- a. la interpretadon de iu traktato;
- b. ĉiun demandon pri internacia juro;
- c. la ekziston de ĉiu ajn fakto kiu, se konstatita, signifus malobservon de internacia devo;
- d. la karakteron aŭ amplekson de rekompenco pagenda pro malobservo de internacia devo.

3. La deklaroj ĉi-supre priskribitaj povas esti farataj senkondiĉe aŭ kondiĉe de reciprokeco fare de pluraj aŭ iuj ŝtatoj, aŭ por difinita tempo.

4. Tiuj deklaroj estos deponitaj ĉe la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj, kiu transmetos kopiojn al la partioj de ĉi tiu Statuto kaj al la Sekretario de la Kortumo.

80

5. La deklaroj faritaj laŭ Artikolo 36 de la Statuto de la Konstanta Kortumo de Internacia Justico kiuj estas ankoraŭ validaj estos konsiderataj, rilate al la partioj de ĉi tiu Statuto, kiel akcepto de la deviga jurisdikcio de la Internacia Kortumo por la periodo ankoraŭ daŭranta laŭ tiuj deklaroj kaj konforme al iliaj kondiĉoj.

6. Okaze de disputo pri la kompetenteco de la Kortumo, la Kortumo decidas.

Artikolo 37

Kiam valida traktato aŭ konvencio preskribas la submeton de afero al iu tribunalo establita de la Ligo de Nacioj aŭ al la Konstanta Kortumo de Internacia Justico, la afero devas, rilate al la partioj de ĉi tiu Statuto, esti submetita al la Internacia Kortumo.

Artikolo 38

1. La Kortumo, kies funkcio estas prijuĝi konforme al internacia juro la disputojn al ĝi submetitajn, devas apliki:

- a. internaciajn konvenciojn, ĉu ĝeneralajn, ĉu specialajn, kiuj estigas regulojn eksplicite rekonitajn de la procesantaj ŝtatoj;

81

- b. internacian kutimon kiel ateston pri ĝenerala praktiko akceptita kiel juro;
 - c. ĝeneralajn jurajn principojn rekomitajn de civilizitaj nacioj;
 - d. sub rezervo de la regulo en Artikolo 59 juĝajn decidojn kaj la doktrinojn de la plej alte kvalifikitaj fakuloj de diversaj nacioj kiel helprimadojn por konstati jurajn regulojn.
2. Ĉi tiu regulo ne limigas la povon de la Kortumo prijuĝi *ex aequo et bono*, se la partioj pri tio konsentas.

Ĉapitro III

PROCEDURO

Artikolo 39

1. La oficialaj lingvoj de la Kortumo estas la franca kaj la angla. Se la partioj interkonsentas, ke la proceduro okazu en la franca, la juĝo estos proklamita en la franca. Se la partioj interkonsentas, ke la proceduro okazu en la angla, la juĝo estos proklamita en la angla.

2. Se mankas interkonsento rilate al la lingvo uzota, ĉiu partio povos uzi, dum la pledado, tiun lingvon kiun ĝi preferas, kaj la juĝo de la

82

Kortumo estos proklamita en la franca kaj la angla. Tiukaze la Kortumo determinas samtempe, kiu el la du tekstoj estos aŭtentika.

3. Se tion petas unu el la partioj, la Kortumo rajtigos tiun partion uzi alian lingvon ol la francan aŭ la anglan.

Artikolo 40

1. La aferoj estas submetataj al la Kortumo, laŭkaze ĉu per la sciigo de la speciala interkonsento, ĉu per skriba postulo adresita al la Sekretario. Ambaŭkaze la temo de la disputo kaj la partioj devas esti indikitaj.

2. La Sekretario tuj komunikas la postulon al ĉiuj interesatoj.

3. La Sekretario ankaŭ informas la Membrojn de Unuigintaj Nacioj pere de la Ĝenerala Sekretario kaj ankaŭ ĉiujn aliajn ŝtatojn, kiuj rajtas aperi antaŭ la Kortumo.

Artikolo 41

1. La Kortumo povas indiki, se ĝi trovas ke la cirkonstancoj tion postulas, kiuj provizoraj rimedoj devas esti aplikataj por konservi la rajtojn de ĉiu partio.

2. Jam antaŭ la proklamo de la juĝo la in-

83

diko pri tiuj rimedoj devas esti tuj komunikita al la partioj kaj al la Konsilo de Sekureco.

Artikolo 42

1. La partioj estas reprezentataj de agentoj.
2. Ili povas utiligi la asiston de konsilistoj kaj advokatoj antaŭ la Kortumo.
3. La agentoj, konsilistoj kaj advokatoj de la partioj antaŭ la Kortumo ĝuas la privilegiojn kaj imunecojn necesajn por la sendependa plenumado de iliaj funkcioj.

Artikolo 43

1. La proceduro havas du partojn, skriban kaj buŝan.
2. La skriba parto konsistas el la komunikado al la Kortumo kaj al la partioj de memorandoj, kontraŭmemorandoj kaj, se necese, replikoj kiel ankaŭ de ĉiuj apogaj paperoj kaj dokumentoj.
3. La komunikado estas farata pere de la Sekretario laŭ la vico kaj antaŭ la tempolimoj fiksitaĵ de la Kortumo.
4. Ĉiu dokumento prezentita de unu el la partioj devas esti komunikita al la alia partio per aŭtentikigita kopio.

84

5. La buŝa proceduro konsistas el la aŭskultado de atestantoj, spertuloj, agentoj, konsilistoj kaj advokatoj fare de la Kortumo.

Artikolo 44

1. Por prezenti avizojn al personoj, kiuj ne estas agentoj, konsilistoj aŭ advokatoj, la Kortumo sin turnas rekte al la registaro de tiu ŝtato sur kies teritorio la avizo devas esti prezentita.
2. La sama preskribo estas aplikata kiam temas pri havigo de pruvo surloke.

Artikolo 45

La debatojn direktas la Prezidanto aŭ dum lia foresto la Vicprezidanto; se neniu el ili povas prezidi, la plej aĝa ĵuĝisto prezidas.

Artikolo 46

La kunsidoj de la Kortumo estas publikaj, krom se la Kortumo decidas alimaniere aŭ se la partioj postulas, ke la publiko ne estu al lasita.

Artikolo 47

1. Pri ĉiu kunveno estas farata protokolo, kiun subskribas la Sekretario kaj la Prezidanto.

85

2. Nur tiu protokolo estas aŭtentika.

Artikolo 48

La Kortumo direktas la proceson per ordonoj kaj decidas pri la formo kaj la tempodaŭro, en kiuj ĉiu partio devas fini sian argumentadon, kaj faras ĉiujn arangojn en ligo kun la pruvado.

Artikolo 49

La Kortumo povas eĉ antaŭ la komencigo de la debatoj postuli de la agentoj, ke ili liveru ĉiun ajn dokumenton aŭ donu ĉiujn ajn klarigojn. Okaze de rifuzo, ĝi tion notas.

Artikolo 50

La Kortumo povas en ĉiu ajn momento komisi al ĉiu ajn persono, ento, oficejo, komisiono aŭ alia organizaĵo laŭ sia elekto la taskon fari enketon aŭ doni ekspertan opinion.

Artikolo 51

Dum la debatoj ĉiuj celutilaj demandoj devas esti direktitaj al la atestantoj kaj al la ekspertoj laŭ la kondiĉoj, kiujn fiksas la Kortumo en la procedura regularo menciita en Artikolo 30.

86

Artikolo 52

Ricevinte la pruvojn kaj atestojn antaŭ la tempolimoj fiksitaj tiucele, la Kortumo povas rifuzi la akcepton de ĉiu aldona buŝa aŭ skriba pruvo kiun iu partio deziras prezenti, krom se la alia partio konsentas.

Artikolo 53

1. Kiam unu el la partioj ne aperas antaŭ la Kortumo aŭ preterlasas defendi sian starpunkton, la alia partio povas postuli, ke la Kortumo decidu favore al ĝia postulo.

2. Antaŭ ol fari sian decidon la Kortumo devas certigi ne nur ke ĝi estas kompetenta konforme al Artikoloj 36 kaj 37, sed ankaŭ ke la postulo estas bone bazita fakte kaj jure.

Artikolo 54

1. Post kiam la agentoj, konsilistoj kaj advokatoj, sub la kontrolo de la Kortumo, finis la prezentadon de sia argumentaro, la Prezidanto deklaras la debatojn finitaj.

2. La Kortumo retiriĝas por interkonsiliĝi.

3. La interkonsiliĝo de la Kortumo okazas senpublike kaj restas sekreta.

87

Artikolo 55

1. Ĉiuj decidoj de la Kortumo estas farataj per plimulto de voĉoj de la ĉeestantaj juĝistoj.
2. Okaze de egaleco de voĉoj, la voĉo de la Prezidanto aŭ de lia anstataŭanto decidas.

Artikolo 56

1. La juĝo devas esti motivigita.
2. Ĝi devas mencii la nomojn de la juĝistoj partoprenintaj en la decido.

Artikolo 57

Se la juĝo ne esprimas tute aŭ parte la unuaniman opinion de la juĝistoj, ĉiu juĝisto rajtas aldoni al la juĝo sian apartan opinion.

Artikolo 58

La juĝo devas esti subskribita de la Prezidanto kaj de la Sekretario. Ĝi estas proklamata en publika kunsido post ĝustatempa antaŭsciigo al la agentoj.

Artikolo 59

La decido de la Kortumo estas deviga nur por la partioj en la proceso kaj rilate al la afero pridecidita.

Artikolo 60

La juĝo estas definitiva kaj senapelacia. Okaze de malkonsento pri la senco aŭ amplekso de la juĝo, la Kortumo devas ĝin interpreti laŭ la postulo de kiu ajn el la partioj.

Artikolo 61

1. Peto pri revizio de juĝo povas esti prezentita al la Kortumo nur kiam ĝi baziĝas sur malkovro de fakto, kies karaktero estas tia, ke ĝi povus esti decida faktoro, kaj kiu estis, en la tempo de la proklamo de la juĝo, nekonnata al la Kortumo kaj al la partio petanta revizion, ĉiam kondiĉe ke tiu nescio ne estis kaŭzita de neglekto.

2. La proceduro pri revizio malfermiĝas per konkludo de la Kortumo kiu eksplicite konstatas la ekziston de la nova fakto kaj rekonas, ke ĝi pro sia karaktero pravigas la revizion, kaj sekve deklaras la peton akceptebla.

3. La Kortumo povas kondiĉi la malfermon de la proceduro pri revizio per antaŭa plenumo de la juĝo.

4. La peto pri revizio devos esti farita plej malfrue ses monatojn post la malkovro de la nova fakto.

5. Neniu peto pri revizio povos esti farita pli ol dek jarojn post la dato de la juĝo.

Artikolo 62

1. Se ŝtato opinias, ke iu ĝia intereso de jura karaktero povas esti endangerigita per la decido en la proceso, ĝi povas prezenti al la Kortumo peton pri interveno.

2. La Kortumo decidas pri tiu peto.

Artikolo 63

1. Kiam temas pri interpretado de konvencio, en kiu partoprenas aliaj ŝtatoj ol la partioj en la proceso, tiam la Sekretario tuj avertas ĉiujn tiujn ŝtatojn.

2. Ĉiu ŝtato tiel avertita havas la rajton interveni en la proceso; sed se ĝi utiligas tiun rajton, la interpretado entenata en la juĝo estas por ĝi same deviga.

Artikolo 64

Se la Kortumo ne decidas alimaniere, ĉiu partio portas siajn proprajn elspezojn.

Ĉapitro IV

KONSULTAJ OPINIOJ

Artikolo 65

1. La Kortumo povas doni konsultan opinion pri kiu ajn jura demando je la postulo de ĉiu ajn organo aŭ institucio rajtigita tiucele de la Ĉarto de Unuiĝintaj Nacioj aŭ konforme al ĝiaj preskriboj.

2. Demandoj, pri kiuj la konsulta opinio de la Kortumo estas petata, devas esti prezentitaj al la Kortumo per skriba postulo difinanta en preciza formo la demandon pri kiu la opinio estas postulata. Al ĝi devas esti aldonitaj ĉiuj dokumentoj kiuj povas utili por klarigi la demandon.

Artikolo 66

1. La Sekretario tuj sciigas ĉiujn ŝtatojn, kiuj rajtas aperi antaŭ la Kortumo, pri la postulo de konsulta opinio.

2. La Sekretario, per speciala kaj rekta komunikado, ankaŭ informas ĉiun ŝtaton kun rajto aperi antaŭ la Kortumo kaj ĉiun internacian organizaĵon, kiuj — laŭ la opinio de la Kortumo aŭ de ĝia Prezidanto se la Kortumo ne

kunsidas — povas doni informojn pri la demando, ke la Kortumo estos preta akcepti, antaŭ tempolimo fiksota de la Prezidanto, skribajn deklarojn aŭ aŭdi dum publika kunsido aranĝota tiucele buŝajn deklarojn rilate al la demando.

3. Se ŝtato kun rajto aperi antaŭ la Kortumo ne ricevis la Komunikon pritraktitan en paragrafo 2 de ĉi tiu Artikolo kaj esprimas la deziron submeti skriban deklaron aŭ esti aŭdita, la Kortumo decidas.

4. Ŝtatoj kaj organizaĵoj prezentintaj skribajn aŭ buŝajn deklarojn, aŭ ambaŭ, povas komenti la deklarojn faritajn de aliaj ŝtatoj aŭ organizaĵoj laŭ la formo kaj amplekso kaj antaŭ tempolimo fiksita por ĉiu aparta kazo de la Kortumo, aŭ de ĝia Prezidanto se la Kortumo ne kunsidas. Tiucele, la Sekretario komunikas ĝustatempe tiajn skribajn deklarojn al ŝtatoj kaj organizaĵoj prezentintaj similajn deklarojn.

Artikolo 67

La Kortumo proklamas sian konsultan opinion en publika kunsido doninte antaŭsciigon al la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj kaj al la reprezentantoj de la Membroj de Unuiĝintaj Nacioj, de la aliaj ŝtatoj kaj de la internaciaj organizaĵoj rekte interesitaj.

Artikolo 68

Plenumante siajn konsultajn funkciojn, la Kortumo cetere estas gvidata de la preskriboj de ĉi tiu Statuto, kiuj aplikiĝas al disputaferoj, laŭ la mezuro laŭ kiu ĝi trovas ilin aplikeblaj.

Ĉapitro V

AMENDOJ

Artikolo 69

Amendoj al ĉi tiu Statuto efektiviĝas laŭ la sama maniero kiel tiu antaŭvidita en la Ĉarto de Unuiĝintaj Nacioj por amendi tiun Ĉarton, sub rezervo de preskriboj kiujn akceptas la Ĝenerala Asembleo surbaze de rekomendo de la Konsilo de Sekureco rilate al la partopreno de ŝtatoj, kiuj estas partioj de ĉi tiu Statuto, sed ne estas Membroj de Unuiĝintaj Nacioj.

Artikolo 70

La Kortumo povos proponi tiujn amendojn al ĉi tiu Statuto kiujn ĝi trovas necesaj pere de skribaj komunikoj al la Ĝenerala Sekretario de Unuiĝintaj Nacioj por konsidero konforme al la preskriboj de Artikolo 69.

9 ✓

UNITED NATIONS

Press Services
Office of Public Information
United Nations, N.Y.

(FOR USE OF INFORMATION MEDIA -- NOT AN OFFICIAL RECORD)

Note No. 3637
15 October 1970

NOTE TO CORRESPONDENTS

Cosmogony, a new composition for soloists, chorus and orchestra by the Polish composer Krzysztof Penderecki will have its first performance at the 1970 United Nations Day Concert to be held in the General Assembly Hall at 8.30 p.m. Saturday, 24 October.

The work was commissioned by the Secretary-General, U Thant, to mark the twenty-fifth anniversary of the United Nations.

Beethoven's Ninth Symphony, with its choral setting of Schiller's Ode to Joy, will also be heard in its entirety.

Both works will be performed by the Los Angeles Philharmonic, with the Rutgers University Choir and soloists, under the direction of Zubin Mehta.

The programme will include an address by the Secretary-General.

Singers in the new Penderecki work will be Joanna Neal, soprano, and Robert Nagy, tenor, both of the United States; and Polish bass Bernard Ladysz.

Soloists in the Beethoven Choral symphony will be Martina Arroyo, American soprano; Irina Arkhipova, Soviet mezzo-soprano; Helge Brilioth, Swedish tenor; and Hans Sotin, West German bass.

Cosmogony lasts about 20 minutes and employs an expanded orchestra as well as a full chorus and three soloists. In addition to the performance at the United Nations on 24 October, Cosmogony will be presented at two other concerts in the New York area to be given by the Los Angeles Philharmonic: at Rutgers University on 27 October and at Carnegie Hall on the evening of 29 October. The work will be presented to West Coast listeners next April.

Among recent compositions of Mr. Penderecki is the Slavonic mass Utrenja, performed last month by the Philadelphia Orchestra. An opera, The Devils of Loudon, was staged last year by three separate opera houses.

When asked three years ago whether he would undertake a special composition for the United Nations, the 37-year-old Mr. Penderecki first proposed a text based entirely on the works of Nicholas Copernicus, the Polish founder

(more)

of modern astronomy. Later the composer expanded this idea and fashioned an anthology of thoughts upon the origin of the universe taken from many sources. These include Sophocles, Lucretius, Ovid, Giordano Bruno, Leonardo da Vinci, Nicholas Copernicus, Yuri Gagarin and John Glenn.

The Los Angeles Philharmonic will be performing for the first time at a United Nations Day Concert. Zubin Mehta, the orchestra's music director, also has continuing responsibilities with other leading operatic and symphonic organizations, including the Montreal Symphony, the Israel Philharmonic and the Salzburg Festival.

The Rutgers University Choir (Director, F. Austin Walter) has appeared in many concerts and was heard in the United Nations Day Concert of 1967.

Arrangements are being made to disseminate the 1970 United Nations Day Concert to television networks of four continents.

National Educational Television will carry the entire event (delayed, by videotape) on Sunday, 25 October at 10.00 p.m. Radio Canada (the French language network of the Canadian Broadcasting Corporation) will also broadcast the Concert on 25 October. These telecasts will include an intermission feature, "XXV", conveying the atmosphere as world leaders gather in New York to celebrate the United Nations quarter century.

A videotape is to be flown to Europe immediately upon the conclusion of the concert for use by the networks associated with Eurovision and Intervision. BBC-1 will carry portions of the concert at 11.00 p.m. Sunday, 25 October.

The United Nations Day Concert will also be heard widely on radio. In the New York City area the transmission will be carried by WQXR - FM, synchronized with the NET telecast which may be seen on Channel 13. This will enable viewers to tune in high quality FM sound to accompany the picture on their television screens.

U.N. Day

ROUTING SLIP

FICHE DE TRANSMISSION

TO: Mr. A.S. Dajani
As:

FOR ACTION		POUR SUITE A DONNER
FOR APPROVAL		POUR APPROBATION
FOR SIGNATURE		POUR SIGNATURE
PREPARE DRAFT		PROJET A REDIGER
FOR COMMENTS		POUR OBSERVATIONS
MAY WE CONFER?		POURRIONS-NOUS EN PARLER?
YOUR ATTENTION		VOTRE ATTENTION
AS DISCUSSED		COMME CONVENU
AS REQUESTED		SUITE A VOTRE DEMANDE
NOTE AND FILE		NOTER ET CLASSER
NOTE AND RETURN		NOTER ET RETOURNER
FOR INFORMATION		POUR INFORMATION

Cable below
Reference Lehmkuhl's L The Secretary-General would be glad to ask him to represent the United Nations at the memorial ceremonies on 24 October. He can also lay a wreath in the name of the United Nations on this occasion.

Date:
13 October 1970
CR.13 (11-64)

FROM: *CV*
DE: C.V. Narasimhan

C.C. Mr. C.V. Narasimhan
Mr. L. Lemieux ✓

3

ROUTING SLIP

FICHE DE TRANSMISSION

TO: Mr. Narasimhan
A:

FOR ACTION		POUR SUITE A DONNER
FOR APPROVAL		POUR APPROBATION
FOR SIGNATURE		POUR SIGNATURE
PREPARE DRAFT		PROJET A REDIGER
FOR COMMENTS		POUR OBSERVATIONS
MAY WE CONFER?		POURRIONS-NOUS EN PARLER?
YOUR ATTENTION		VOTRE ATTENTION
AS DISCUSSED		COMME CONVENU
AS REQUESTED		SUITE A VOTRE DEMANDE
NOTE AND FILE		NOTER ET CLASSER
NOTE AND RETURN		NOTER ET RETOURNER
FOR INFORMATION		POUR INFORMATION

I should be most grateful for
your guidance on this matter.

Thank you.

Date:
12 Oct. 1970
CR.13 (11-64)

FROM:
DE: A.S. Dajani

ZY/59

COPENHAGEN 73 12 1400Z=

UNATIONS

NY=

INCOMING
ACTION

TO

FILE NO.

☐ ACTION COMPLETED

INITIALS

Return to Records Control Room 2074

UNCOP 134 DAJANI. ON UNATIONS DAY IN OSLO NORWEGIAN UNA HAS
ARRANGED A MEMORIAL CEREMONY AT TRYGVE LIE'S GRAVE WHEN WREATHS
WILL BE DEPOSITED. AS EYE SHALL BE IN OSLO ALL NEXT WEEK EYE
FEEL EYE SHOULD BE PRESENT. HOWEVER, WOULD APPRECIATE YOUR APPROVAL
AS WELL AS INSTRUCTIONS CONCERNING POSSIBLE WREATH FROM UNATIONS.
ACCORDING TO SWEDISH UNA NO SIMILAR CEREMONY IS TAKING PLACE AT
DAG HAMMARSKJOLD'S GRAVE IN UPPSALA=

LEHMKUHL

LEHMKUHL COPENHAGEN=

CC Mr. C. V. Narasimhan
Mr. L. Henneuf